

Torsdag 8 maj 2008

43. Europaparlamentet påpekar att parlamentet och den amerikanska kongressen spelar en avgörande roll för att se till att framstegen fortsätter, och att icke-tariffära hinder bara kan undanröjas av lagstiftarna. Parlamentet föreslår att en väl förberedd årlig debatt bör hållas om de framsteg som har gjorts i frågor som diskuterats inom det transatlantiska ekonomiska rådet liksom om dess struktur.

44. Europaparlamentet uppmanar därför de styrande i EU och Förenta staterna samt medordförandena för det transatlantiska ekonomiska rådet att beakta den avgörande roll som lagstiftarna spelar för att processen ska lyckas på lång sikt, och uppmanar dem med kraft att se till att företrädarna för den transatlantiska lagstiftardialogen fullt ut blir direkt involverade i det transatlantiska rådets arbete. Parlamentet noterar samtidigt att berörda företag och konsumenter fyller en viktig funktion genom att de kommer med synpunkter och sakkunnigutlåtanden om det transatlantiska ekonomiska rådets arbete. Deras roll som rådgivare måste dock tydligt hållas isär från den amerikanska kongressens och parlamentets roll som lagstiftare.

45. Europaparlamentet noterar att en rådgivande grupp har inrättats med företrädare för den transatlantiska lagstiftardialogen, den transatlantiska företagsdialogen och den transatlantiska konsumentdialogen. Parlamentet ger lagstiftarna och de berörda parterna en eloge för att de bidrog till att det transatlantiska ekonomiska rådets första möte i november 2007 blev så framgångsrikt. Parlamentet hoppas att den transatlantiska arbetsmarknadsdialogen (TALD) och den transatlantiska miljödialogen (TAED) kommer att få en tyngre roll i en snar framtid och begär att ledarna för TALD och TAED ingår i den rådgivande gruppen.

46. Europaparlamentet upprepar sin önskan om att stärka dialogen mellan de båda parlamenten och vill att dessa ska göras delaktiga i ett tidigt skede, särskilt när det gäller föreskrifter som utarbetas av globala självreglerande organ, för att man i ett tidigt skede ska kunna ta itu med frågor som rör det politiska ansvaret.

47. Europaparlamentet anser att dessa frågor nu har stor tyngd och att de nationella parlamentsledamöterna regelbundet bör informeras om utvecklingen. Parlamentet uppmanar därför sin talman att se till att en mekanism inrättas för detta ändamål.

*
* *
*

48. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament, det transatlantiska ekonomiska rådets sekretariat samt till Förenta staternas kongress.

Årsrapport om de mänskliga rättigheterna i världen 2007 och EU:s politik på området

P6_TA(2008)0193

Europaparlamentets resolution av den 8 maj 2008 om den årliga rapporten om de mänskliga rättigheterna i världen 2007 och EU:s politik på området (2007/2274(INI))

(2009/C 271 E/02)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av EU:s nionde årsrapport om de mänskliga rättigheterna (2007) ⁽¹⁾,
- med beaktande av artiklarna 3, 6, 11, 13 och 19 i fördraget om Europeiska unionen och artiklarna 177 och 300 i EG-fördraget,
- med beaktande av den allmänna förklaringen om mänskliga rättigheter och alla relevanta instrument för mänskliga rättigheter ⁽²⁾,
- med beaktande av FN-stadgan,
- med beaktande av alla FN:s konventioner om mänskliga rättigheter och deras fakultativa protokoll,

⁽¹⁾ Rådets dokument 13288/1/07.

⁽²⁾ Se bilaga III till betänkande A6-0128/2007 från utskottet för utrikesfrågor.

Torsdag 8 maj 2008

- med beaktande av regionala människorättsinstrument, särskilt afrikanska stadgan om människors och folks rättigheter, det fakultativa protokollet om afrikanska kvinnors rättigheter, amerikanska konventionen om mänskliga rättigheter och den arabiska stadgan om mänskliga rättigheter,
- med beaktande av ikraftträdandet av Romstadgan för Internationella brottmålsdomstolen (ICC) den 1 juli 2002 och av sina resolutioner om ICC ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europarådets konvention mot människohandel och 2005 års EU-plan för bästa metoder, standarder och förfaranden för att bekämpa och förhindra människohandel ⁽²⁾;
- med beaktande av protokoll nr 13 till den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (Europakonventionen), i vilket dödsstraffet förbjuds under alla omständigheter,
- med beaktande av FN:s konvention mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning (konventionen mot tortyr),
- med beaktande av FN:s konvention om barnets rättigheter,
- med beaktande av FN:s konvention om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor och dess fakultativa protokoll,
- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna ⁽³⁾,
- med beaktande av AVS-EG-partnerskapsavtalet och översynen av detta ⁽⁴⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1889/2006 av den 20 december 2006 om inrättande av ett finansieringsinstrument för främjande av demokrati och mänskliga rättigheter i hela världen ⁽⁵⁾ (EIDHR),
- med beaktande av sina tidigare resolutioner om mänskliga rättigheter i världen,
- med beaktande av sina resolutioner om det femte och sjunde mötet i FN:s råd för mänskliga rättigheter (UNHRC), antagna den 7 juni 2007 ⁽⁶⁾ och den 21 februari 2008 ⁽⁷⁾, och resultatet av förhandlingarna om UNHRC,
- med beaktande av sin resolution av den 14 februari 2006 om klausulen om mänskliga rättigheter och demokrati i Europeiska unionens avtal ⁽⁸⁾,
- med beaktande av sina resolutioner av den 1 februari 2007 ⁽⁹⁾ och den 26 april 2007 ⁽¹⁰⁾ om initiativet till ett allmänt moratorium för dödsstraff och FN:s generalforsamlings resolution 62/149 av den 18 december 2007 om ett världsomfattande moratorium för användningen av dödsstraff,

⁽¹⁾ EGT C 379, 7.12.1998, s. 265; EGT C 262, 18.9.2001, s. 262; EGT C 293 E, 28.11.2002, s. 88; EUT C 271 E, 12.11.2003, s. 576.

⁽²⁾ EUT C 311, 9.12.2005, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 303, 14.12.2007, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 317, 15.12.2000, s. 3; EUT L 209, 11.8.2005, s. 27.

⁽⁵⁾ EUT L 386, 29.12.2006, s. 1.

⁽⁶⁾ Antagna texter, P6_TA(2007)0235.

⁽⁷⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0065.

⁽⁸⁾ EUT C 290 E, 29.11.2006, s. 107.

⁽⁹⁾ EUT C 250 E, 25.10.2007, s. 91.

⁽¹⁰⁾ EUT C 74 E, 20.3.2008, s. 775.

Torsdag 8 maj 2008

- med beaktande av sin resolution av den 20 september 2001 om kvinnlig könsstympning ⁽¹⁾, i vilken det slås fast att varje sådan form av stympning, oavsett grad, innebär våld mot kvinnor och kränker deras grundläggande rättigheter,
- med beaktande av sin resolution av den 6 september 2007 om hur dialogerna och samråden om mänskliga rättigheter fungerar med tredjeländer ⁽²⁾, inbegripet kvinnors rättigheter vilka uttryckligen ska inkluderas i all dialog om mänskliga rättigheter,
- med beaktande av sin resolution av den 6 juli 2006 om yttrandefrihet på Internet ⁽³⁾,
- med beaktande av alla de resolutioner som parlamentet antagit i brådskande fall av kränkning av de mänskliga rättigheterna samt av demokratiska och rättsstatliga principer,
- med beaktande av slutsatserna från EU:s icke-statliga organisationers forum för mänskliga rättigheter, som hölls i Lissabon i december 2007,
- med beaktande av FN:s internationella konvention om funktionshindrades rättigheter, som undertecknades av Europeiska gemenskapen och de flesta medlemsstaterna den 30 mars 2007, där det fastställs en skyldighet att införliva funktionshindrade personers intressen och angelägenheter i människorättsliga åtgärder gentemot tredjeländer,
- med beaktande av det vägledande meddelandet till EU:s delegationer och tjänsteavdelningar om funktionshinder och utveckling, som publicerades i juli 2004,
- med beaktande av FN:s deklaration om människorättsförsvarare och den verksamhet som utövas av FN:s generalsekreterares särskilda representant för människorättsförsvararnas situation,
- med beaktande av den internationella konventionen till skydd för alla människor mot påtvingade försvinnanden, som antogs i december 2006,
- med beaktande av Europeiska unionens riktlinjer för främjande av efterlevnaden av internationell humanitär rätt ⁽⁴⁾, om barn och väpnade konflikter och om människorättsförsvarare, samt om dödsstraffet, tortyr och annan grym omänsklig eller förnedrande behandling, människorättsdialoger med tredjeländer och främjandet och skyddandet av barnets rättigheter,
- med beaktande av artiklarna 45 och 112.2 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor och yttrandena från utskottet för utveckling och utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A6-0153/2008), och av följande skäl:
 - A. Rådets och kommissionens nionde årsrapport om de mänskliga rättigheterna (2007) ger en allmän översikt över det arbete som Europeiska unionen utför genom sina institutioner i fråga om de mänskliga rättigheterna inom och utanför Europeiska unionen.
 - B. I denna resolution granskas, utvärderas och, i specifika fall, framförs konstruktiv kritik när det gäller kommissionens, rådets och parlamentets arbete för de mänskliga rättigheterna.
 - C. Europeiska unionens interna människorättsliga arbete påverkar otvivelaktigt direkt EU:s trovärdighet och förmåga att föra en effektiv extern politik.
 - D. Mänskliga rättigheter och skyddet av dessa bygger på – och bör främjas parallellt med – rättsstatsprincipen, demokratiskt styre, principen om maktindelning och politiskt ansvar, samt politiska rättigheter som gör det möjligt att själv hävda sina mänskliga rättigheter.

⁽¹⁾ EGT C 77 E, 28.3.2002, s. 126.

⁽²⁾ Antagna texter, P6_TA(2007)0381.

⁽³⁾ EUT C 303 E, 13.12.2006, s. 879.

⁽⁴⁾ EUT C 327, 23.12.2005, s. 4.

Torsdag 8 maj 2008

- E. Det krävs insatser för att lägga ännu större vikt vid respekten för de grundläggande mänskliga rättigheterna, särskilt politiska rättigheter, i förhandlingarna och genomförandet av bilaterala eller regionala handelsavtal, även de som ingås med viktiga handelspartner.
- F. Rättvisa, frihet, demokrati och rättsstatsprincipen är garantier för de grundläggande friheterna och de mänskliga rättigheterna och grundvalar för varaktig fred. Varaktig fred kan inte uppnås genom överenskommelser med dem som är ansvariga för systematiska människorättskränkningar eller brott mot internationell humanitär rätt.
- G. Politik som främjar mänskliga rättigheter motarbetas kraftigt i många delar av världen, eftersom människorättskränkningar oundvikligen går hand i hand med att de som gör sig skyldiga till dessa kränkningar försöker minska effekterna av den människorättsfrämjande politiken, särskilt i länder där människorättskränkningarna är avgörande för att en odemokratisk regering ska kunna behålla makten.
- H. Fortfarande lever 82 procent av alla personer med funktionshinder under fattigdomsgränsen i utvecklingsländerna, och de fortsätter att utsättas för mycket grova människorättskränkningar, inbegripes att förnekas rätten till liv och att utsättas för omänsklig eller förnedrande behandling. Situationen för barn med funktionshinder är extra allvarlig i detta sammanhang.
- I. I WHO:s stadga konstateras att "bästa möjliga hälsa är en av de grundläggande rättigheterna för alla människor oavsett ras, religion, politisk åskådning och ekonomisk eller social ställning", och alla människors hälsa är ett grundläggande villkor för att uppnå fred och säkerhet.
1. Europaparlamentet beklagar att Europeiska unionen fortfarande inte tillnärmelsevis tillämpar någon konsekvent eller tuff politik för att upprätthålla och främja mänskliga rättigheter i världen, och betonar att en sådan politik måste bedrivas på ett effektivare sätt. Parlamentet anser att betydande framsteg måste göras för att se till att befintliga EU-bestämmelser på människorättsområdet verkligen efterlevs fullt ut.
 2. För att avsevärt förbättra främjandet av de mänskliga rättigheterna anser Europaparlamentet att åtgärder måste vidtas för att stärka EU:s gemensamma utrikes- och säkerhetspolitik (GUSP), vilken ofta hämmas av att medlemsstaternas nationella intressen ges för stor vikt, så att främjandet av mänskliga rättigheter betraktas som ett prioriterat område, och så att främjandet av mänskliga rättigheter alltid ses som ett mål för GUSP, i enlighet med i artikel 11 i fördraget om Europeiska unionen.
 3. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att göra mer för att förbättra Europeiska unionens förmåga att reagera snabbt på tredjeländers kränkningar av de mänskliga rättigheterna, inte minst genom att integrera människorättspolitiken i all extern EU-politik gentemot sådana länder och systematiskt behandla människorättsfrågor inom ramen för den politiska dialogen på alla nivåer.

Allmänna principer och förslag om mänskliga rättigheter, demokrati, fred och icke-våld

4. Europaparlamentet upprepar att mänskliga rättigheter – så som dessa definieras i de grundläggande internationella instrumenten och konventionerna, inbegripet Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – är universella och odelbara rättigheter för vilka praktisk och effektiv respekt är ett viktigt sätt att garantera genomförandet och tillämpningen av internationell lag och ordning, och främjandet av fred, frihet, rättvisa och demokrati.
5. Europaparlamentet anser att en effektiv möjlighet till rättslig prövning av de mänskliga rättigheterna i lokala och nationella domstolar världen över, eller när detta inte är möjligt, i överstatliga domstolar, bör fastställas som ett uttryckligt och prioriterat mål för EU:s politik, och man bör starta med GUSP.
6. Europaparlamentet anser att ett av Europeiska unionens viktigaste politiska mål bör vara att stödja rättsliga institutioner på samtliga nivåer, som en del av ansträngningarna för att se till att de mänskliga rättigheterna faktiskt upprätthålls, och framför allt att stödja internationella domstolar.

Torsdag 8 maj 2008

7. Europaparlamentet uppmanar därför rådet och kommissionen att vidta de viktigaste åtgärderna – liknande dem som vidtogs för att inrätta ICC – för att stödja verksamheten vid alla domstolar som aktivt försöker skydda de mänskliga rättigheterna. Parlamentet anser framför allt att man måste anslå större ekonomiska resurser till Europadomstolen för de mänskliga rättigheterna för att bukt med den överbelastning som råder vid denna domstol, att största möjliga stöd bör ges till Interamerikanska domstolen för de mänskliga rättigheterna och Afrikanska domstolen för mänskliga rättigheter, och att åtgärder bör vidtas för att underlätta inrättandet av en domstol för mänskliga rättigheter mellan länder i Asien och Oceanien.

8. Europaparlamentet anser att rätten till demokrati – med vilket förstås varje medborgares rätt att delta i utövandet av folkmakten inom ramen för institutioner som grundar sig på rättsstatsprincipen – är en historiskt förvärvat universell mänsklig rättighet som uttryckligen erkänns av Europakonventionen, den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter, Wienförklaringen från 1993 års världskonferens om mänskliga rättigheter och FN:s millenniedeklaration. Denna rätt till demokrati medför en skyldighet för världssamfundets institutioner, EU och alla medlemsstater att arbeta för att avlägsna hinder så att denna rätt till demokrati kan komma alla i hela världen till del fullt ut. För att nå detta mål anser parlamentet att en ny extra åtgärd bör vidtas, nämligen att man inrättar ett genuint nätverk av demokratier runt omkring i världen genom att omvandla eller stärka redan befintliga organisationer.

9. Europaparlamentet anser att icke-våld är det bästa sättet att se till att mänskliga rättigheter åtnjuts, upprätthålls, främjas och respekteras fullt ut. Parlamentet anser att främjandet av de mänskliga rättigheterna bör prioriteras i EU:s människorätts- och demokratipolitik och avser att hålla sig à jour och studera moderna former av icke-våld i såväl teori som praktik, delvis genom en jämförande analys av de bästa metoder som tidigare använts. För att ge denna tanke en central roll föreslår parlamentet att en europeisk konferens om icke-våld genomförs 2009 och att 2010 utses till "Europeiska icke-våldsåret". Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att inom FN arbeta för att förklara 2010–2020 för "icke-våldsdecenniet".

EU:s årsrapport om mänskliga rättigheter 2007

10. Europaparlamentet betonar den betydelse EU:s årsrapport om de mänskliga rättigheterna har för att analysera och utvärdera EU:s människorättspolitik, och konstaterar att rapporten ger en översikt över Europeiska unionens alltmer omfattande verksamhet för de mänskliga rättigheterna.

11. Europaparlamentet anser att mer och bättre information bör tillhandahållas för att bedöma tidigare politik och att det bör föreslås instrument och riktlinjer för att ändra den allmänna strategin och justera de politiska prioriteringarna land för land, för att kunna anta en landstrategi om mänskliga rättigheter, eller åtminstone ett människorättskapitel i landstrategidokumentet. Parlamentet upprepar sin begäran om en regelbunden bedömning av användningen av och resultaten från Europeiska unionens politik, instrument och initiativ om mänskliga rättigheter i tredjeländer. Parlamentet uppmanar rådet och kommissionen att utveckla särskilda, kvantifierbara indikatorer och riktmärken för att mäta hur effektiv denna politik är.

12. Europaparlamentet välkomnar offentliggörandet av 2007 års rapport från rådet och kommissionen vid parlamentets sammanträdesperiod i december 2007, parallellt med parlamentets utdelning av sitt årliga Sacharovpris för tankefrihet till Salih Mahmoud Mohamed Osman från Sudan. Parlamentet har nu inlett en tradition och gjort sammanträdesperioden i december till en årlig sammankomst för att rikta fokus på EU:s verksamhet på människorättsområdet.

13. Europaparlamentet uppmanar återigen rådet och kommissionen att identifiera de "länder som ger upphov till särskild oro", där det är extra svårt att främja mänskliga rättigheter, och att i detta syfte ta fram kriterier för att utvärdera länder med hänvisning till hur de sköter sig på människorättsområdet, och på så sätt kunna göra specifika politiska prioriteringar.

Rådets och kommissionens verksamhet på människorättsområdet i internationella forum

14. Europaparlamentet anser att en kvantitativ och kvalitativ förbättring av rådets sekretariat för mänskliga rättigheter skulle göra det möjligt för Europeiska unionen att stärka sin profil och konsolidera sin roll för att främja och säkerställa respekt för mänskliga rättigheter i sin externa politik. Parlamentet förväntar sig att utnämningen av en hög representant för utrikesfrågor och säkerhetspolitik, vilken även kommer att var vice ordförande för kommissionen, på ett markant sätt kommer att göra Europeiska unionens politik mer konsekvent och effektiv på detta område.

Torsdag 8 maj 2008

15. Europaparlamentet anser att de framsteg som har gjorts genom inrättandet av Europeiska byrån för grundläggande rättigheter utgör ett första steg för att efterkomma parlamentets uppmaning om att inrätta en integrerad ram av regler och institutioner utvecklade för att ge stadgan om de grundläggande rättigheterna bindande verkan och se till att det system som anges i Europakonventionen följs, samt för att utarbeta en heltäckande EU-politik om minoriteters rättigheter. Parlamentet understryker vikten av att byråns mandat även omfattar de länder som har ingått ett stabiliserings- och associeringsavtal med EU.

16. Europaparlamentet anser att EU:s särskilda representanter i framtiden måste ha ett mandat som uttryckligen nämner främjandet och säkerställandet av respekten för de mänskliga rättigheterna.

17. Europaparlamentet anser att Europeiska unionens kapacitet att förebygga, reagera på, hantera och lösa kriser har visat sig vara otillräcklig. Parlamentet ber därför rådet att, i enlighet med sina tidigare rekommendationer om inrättandet av en europeisk civil fredskår, successivt omvandla den europeiska säkerhets- och försvarspolitikens civila aspekter till en "civil fredskår" för att hantera kortvariga civila kriser och mer långsiktigt fredsbyggande. Parlamentet anser att Europeiska unionen bör stärka det civila samhällets nätverk på fältet – på lokal, nationell och regional nivå – så att man främjar förtroendeskapande åtgärder, kapacitetsbyggande, övervakning och ökad medvetenhet, och på så sätt ger sitt stöd till institutionaliseringen av det civila samhällets deltagande i regionala och lokala freds- och säkerhetsstrukturer.

18. Europaparlamentet upprepar sin begäran till kommissionen om att uppmuntra EU:s medlemsstater och tredjeländer som det pågår förhandlingar med om framtida anslutning, att underteckna och ratificera alla FN:s och Europarådets grundläggande människorättskonventioner och tillhörande fakultativa protokoll. Parlamentet uppmärksammar framför allt EU:s medlemsstater på behovet av att ratificera 1990 års internationella konvention om skydd för alla migrerande arbetare och deras familjemedlemmar, som ingen medlemsstat hittills har ratificerat ⁽¹⁾.

19. Europaparlamentet kräver att Europeiska gemenskapen och medlemsstaterna ratificerar FN:s konvention om funktionshindrades rättigheter utan dröjsmål. Parlamentet insisterar på att det fakultativa protokollet till konventionen ska betraktas som en väsentlig del av själva konventionen och kräver att tillträde sker samtidigt till både konventionen och protokollet.

20. Europaparlamentet betonar hur viktigt det är att göra EU och dess medlemsstater ännu mer delaktiga i människorätts- och demokratifrågor när det gäller deras deltagande i olika internationella forum under 2008, inbegripet arbetet i UNHRC, FN:s generalförsamling, Organisationen för säkerhet och samarbete i Europas (OSSE) ministerråd och Europarådet.

21. Europaparlamentet efterlyser bättre samarbete och samordning mellan Europarådet och Europeiska unionen. Parlamentet välkomnar det samförståndsavtal som Europarådet och Europeiska unionen undertecknade den 11 maj 2007 och uppmanar båda parter att omsätta avtalet i praktiken. Parlamentet hänvisar särskilt till följande rekommendationer i Junckerbetänkandet av den 11 april 2006 med titeln "Europarådet och Europeiska unionen: en enda ambition för den europeiska kontinenten":

— Rekommendationen att det uttryckligen skapas en mekanism som gör det möjligt för Europeiska unionen att, som ett komplement till de åtgärder som Europeiska unionens befintliga organ vidtar, hänvisa ärenden till Europarådets kommissarie för mänskliga rättigheter, oavsett om detta sker inom ramen för en utvidgning, den europeiska grannskapspolitiken (ENP) eller stabiliserings- och associeringsprocessen.

— Rekommendationen att det utvecklas instrument för att främja och stärka demokrati och fullt ut använda sig av Europarådets Venedigkommission expertis.

— Rekommendationen att det skapas ett system för att hänvisa ärenden till Europarådets experter, i syfte att se till att EU och Europarådet kompletterar varandra och att deras arbete är samstämmigt.

⁽¹⁾ Fram till juni 2007.

Torsdag 8 maj 2008

22. Europaparlamentet efterlyser närmare samarbete mellan Europarådet och EU för att främja minoriteters rättigheter och skydda regionala språk och minoritetsspråk. Parlamentet efterlyser användning av Europarådets juridiskt bindande konventioner, exempelvis ramkonventionen om skydd för nationella minoriteter och den europeiska stadgan om landsdels- och minoritetsspråk, och det välfungerande övervakningsförfarande som finns i dessa. Parlamentet kräver att yttrandet från konventionens rådgivande kommitté om de åtgärder som de rapporterade staterna har vidtagit och rapporterna från stadgans expertkommitté om signatarstaternas åtaganden i arbetet vid EU:s institutioner ska beaktas, i kandidatländernas fall framför allt under anslutningsprocessen.

23. Europaparlamentet konstaterar att UNHRC har potential att utvecklas till en värdefull ram för Europeiska unionens multilaterala människorättsarbete. Parlamentet konstaterar med oro att UNHRC under sitt senaste verksamhetsår inte har visat prov på trovärdighet men understryker återigen den avgörande roll som UNHRC har inom FN-systemet som helhet. Parlamentet sätter sin tillit till att genomförandet av mekanismen för allmänna återkommande utvärderingar kommer att leda till några första konkreta resultat och förbättringar. Parlamentet uppmanar rådet och kommissionen att noga övervaka denna process för att se till att FN:s generalförsamlings resolution 60/251 av den 15 mars 2006 om UNHRC genomförs, vilket är startpunkten för den allmänna återkommande utvärderingen, baserad på objektiv och tillförlig information, om huruvida de olika medlemsstaterna har uppfyllt sina skyldigheter och åtaganden på människorättsområdet på ett sätt som säkerställer att alla stater ges universell täckning och lika behandling. Parlamentet uppmanar rådet att höra parlamentet i denna fråga.

24. Europaparlamentet välkomnar att det klagomålsförfarande som baserades på det tidigare "1503-förfarandet" även i fortsättningen kommer att göra det möjligt för enskilda och organisationer att lämna in klagomål om svåra och styrkta kränkningar av de mänskliga rättigheterna till UNHRC. Parlamentet uppmanar rådet och kommissionen att se till att alla icke-statliga organisationer även i fortsättningen hörs i UNHRC så att de kan använda sig av sin rådgivande status för att inkomma med skrivelser och göra muntliga uttalanden.

25. Europaparlamentet betonar återigen hur viktigt det är med särskilda förfaranden och landsmandat inom UNHRC. Parlamentet framhåller att processen för att förnya mandaten måste vara öppen för insyn och att det måste göras insatser för att utse oberoende och erfarna kandidater som verkligen är representativa, både rent geografiskt och när det gäller kön. Parlamentet konstaterar att man har varit tvungen att slå samman mandatet för expertpanelen om Darfur med mandatet för FN:s särskilde rapportör om Sudan. Parlamentet noterar dessutom Europeiska unionens beslut att ställa sig bakom en resolution som krävde att mandatet för människorättsexperterna i Darfur inte skulle förnyas och UNHRC:s beslut att inte förnya mandaten beträffande Vitryssland och Kuba.

26. Europaparlamentet uppmanar rådet, kommissionen och medlemsstaterna att fortsätta att trycka på för införandet av medlemskapskriterier för val till UNHRC, inbegripet utfärdandet av stående inbjudningar till särskilda förfaranden. Parlamentet efterlyser dessutom övervakning av i vilken grad FN:s medlemsstater håller sina vallöften. Parlamentet begär att denna regel ska tillämpas när man avgör huruvida EU ska stödja kandidatländer.

27. Europaparlamentet uppmanar i detta sammanhang EU att formellt gå samman med demokratiska regeringar från andra regionala grupperingar för att inleda ett formellt samarbete och samråd inom UNHRC i syfte att garantera att initiativ om respekt för de principer som ingår i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna blir framgångsrika. Parlamentet anser att det endast är genom gemensamma insatser av en tvärregional allians av demokratiska stater, som EU:s multilaterala människorättsarbete kan bli effektivt inom FN:s olika forum, vilket visades genom godkännandet nyligen av ovan nämnda resolution 62/149 om ett moratorium mot användningen av dödsstraff, som antogs av FN:s generalförsamling den 18 december 2007.

28. Europaparlamentet välkomnar att kommissionen använde sin ställning, som ordförande för Kimberleyprocessen under hela 2007, för att stärka de mekanismer som är avsedda att hejda flödet av konfliktdiamanter. Parlamentet upprepar vikten av Kimberleyprocessen, med tanke på sambandet mellan att stoppa handeln med konfliktdiamanter och att uppnå varaktig fred och säkerhet. Parlamentet välkomnar dessutom Turkiet och Liberia som nya medlemmar 2007 och Republiken Kongos återinträde som medlem i Kimberleyprocessen (vilket ger ett sammanlagt medlemsantal på 48 medlemmar, inklusive Europeiska gemenskapen som representerar 27 medlemsstater).

Torsdag 8 maj 2008

29. Europaparlamentet välkomnar att den tredje internationella konferensen för att få till stånd ett internationellt avtal om förbud mot att tillverka, använda, transportera eller lagra klusterbomber i överensstämmelse med principerna i internationell humanitär rätt hölls i Wien i december 2007 med fullt stöd av Europeiska unionen ⁽¹⁾. Parlamentet uppmanar Rumänien och Cypern, som de två EU-medlemsstater som fortfarande inte har ratificerat Osloförklaringen om klustervapen av den 23 februari 2007, att göra detta. Parlamentet ger sitt fulla stöd till Osloprocesskonferensen i Wellington den 18–22 februari 2008 och i Dublin den 19–30 maj 2008. Parlamentet förväntar sig att samtliga EU-medlemsstater ska kunna under teckna avtalet vid den ceremoni som är tänkt att hållas i Oslo i slutet av 2008.

30. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att fortsätta sina ihärdiga ansträngningar för att få alla att ratificera Romstadgan och anta de nationella genomförandebestämmelser som krävs, i överensstämmelse med rådets gemensamma ståndpunkt 2003/444/GUSP av den 16 juni 2003 om Internationella brottmålsdomstolen ⁽²⁾ och handlingsplanen. Parlamentet påpekar att inte alla ordförandeländer i rådet har strävat efter detta mål lika ihärdigt. Parlamentet ber alla ordförandeländer i rådet att nämna omfattningen av samarbetet med ICC i alla toppmöten med tredjeländer. Parlamentet begär att dessa ansträngningar ska utökas till att även omfatta ratificering och genomförande av avtalet om ICC:s immunitet och privilegier, vilket är ett viktigt operativt redskap för ICC. Parlamentet konstaterar att avtalet med Förenade kungariket om verkställandet av domar trädde i kraft den 8 december 2007 (och att ett liknande avtal som ingicks med Österrike 2005 också trätt ikraft). Parlamentet uppmanar med kraft alla medlemsstater att överväga att ingå liknande avtal med ICC. Parlamentet uppmärksammar avtalet mellan Europeiska unionen och ICC om samarbete och bistånd som ett viktigt redskap för att komplettera de enskilda medlemsstaternas skyldigheter.

31. Europaparlamentet välkomnar att Japan ratificerade Romstadgan i juli 2007 och att antalet signatärstater i december 2007 därmed hade ökade till 105. Parlamentet uppmanar med kraft Tjeckien, som är den enda kvarvarande EU-medlemsstat som inte har ratificerat Romstadgan, att utan dröjsmål göra detta. Parlamentet uppmanar än en gång alla länder som fortfarande inte har ratificerat Romstadgan att utan dröjsmål göra detta ⁽³⁾. Parlamentet uppmanar Rumänien att upphäva sitt bilaterala immunitetsavtal med Förenta staterna.

32. Europaparlamentet uppmanar samtliga medlemsstater att samarbeta fullt ut med mekanismer för internationell straffrätt, särskilt när det gäller att lagföra brottslingar som är på fri fot. I detta sammanhang konstaterar parlamentet med tillfredsställelse den samarbetsvilja som har visats av Demokratiska republiken Kongo vid överlämnandet av Germain Katanga till ICC, Serbiens samarbete vid gripandet och överlämnandet av Zdravko Tlimir till Internationella krigsförbrytartribunalen för f.d. Jugoslavien (Icty) och Serbiens och Montenegros samarbete vid gripandet och överlämnandet av Vlastimir Djordjevic till Icty. Parlamentet konstaterar emellertid med oro att Sudan fortfarande inte samarbetar med ICC för att gripa och överlämna Ahmad Muhammad Harun och Ali Muhammad Ali Abd-Al-Rahman. Parlamentet konstaterar med oro att Internationella brottmålsdomstolens arresteringsordrar för fyra medlemmar av Herrens befrielsearmé i Uganda fortfarande inte har verkställts. Parlamentet konstaterar dessutom med oro att Radovan Karadžic och Ratko Mladic fortfarande är på fri fot och inte har förts till Icty. I detta sammanhang uppmanar parlamentet de serbiska myndigheterna att säkerställa fullständigt samarbete med Icty, vilket borde leda till att alla de resterande åtalade krigsförbrytarna grips och överlämnas, innan man ger klartecken för att ratificera ett stabiliserings- och associeringsavtal. Parlamentet anser dessutom att den pågående rättegången mot Liberias tidigare president Charles Taylor vid specialdomstolen för Sierra Leone i Haag innebär en betydande utveckling mot att undvika straffrihet.

⁽¹⁾ Över 140 representanter för det civila samhället och 138 stater deltog (av vilka 94 har ställt sig bakom Osloförklaringen eller Osloprocessen).

⁽²⁾ EUT L 150, 18.6.2003, s. 67.

⁽³⁾ Den 13 mars 2008 hade 87 länder fortfarande inte ratificerat Romstadgan: Algeriet, Angola, Armenien, Azerbajdzjan, Bahamas, Bahrain, Bangladesh, Bhutan, Brunei, Chile, Egypten, Ekvatorialguinea, Elfenbenskusten, El Salvador, Eritrea, Etiopien, Filippinerna, Förenade Arabemiraten, Förenta staterna, Grenada, Guatemala, Guinea-Bissau, Haiti, Indien, Indonesien, Iran, Irak, Israel, Jamaica, Jemen, Kamerun, Kap Verde, Kazakstan, Kina, Kirgizistan, Kiribati, Demokratiska folkrepubliken Korea, Kuba, Kuwait, Laos, Libanon, Libyen, Madagaskar, Malaysia, Maldiverna, Marocko, Mauretanien, Mikronesiska federationen, Moçambique, Moldavien, Monaco, Myanmar/Burma, Nepal, Nicaragua, Oman, Pakistan, Palau, Papua Nya Guinea, Qatar, Ryska federationen, Rwanda, Saint Lucia, Salomonöarna, São Tomé och Príncipe, Saudiarabien, Seychellerna, Singapore, Somalia, Sri Lanka, Sudan, Surinam, Swaziland, Syrien, Thailand, Tjeckien, Togo, Tonga, Tunisien, Turkiet, Turkmenistan, Tuvalu, Ukraina, Uzbekistan, Vanuatu, Vietnam, Vitryssland, Zimbabwe.

Torsdag 8 maj 2008

33. Europaparlamentet understryker att det internationella straffrättsystemet måste stärkas och uppmärksammar i detta sammanhang att en rättslig snabbinsatsstyrka inrättades i november 2007 som ett nytt internationellt samarbetsinstrument för att tillhandahålla expertis och bistånd där identifiering, insamling och bevarande av information skulle vara till hjälp vid en rad olika internationella och övergående rättsalternativ. Parlamentet uppmanar med kraft ICC att intensifiera sina ansträngningar för att engagera samhällen där det pågår utredningar i en process av konstruktiv interaktion med ICC, för att främja förståelse och stöd för domstolens mandat, hantera förväntningar och göra det möjligt för dessa samhällen att följa med i och förstå den internationella straffrättsprocessen. Parlamentet framhåller den roll som mekanismer utanför de rättsliga myndigheterna kan spela för att ta upp kränkningar av mänskliga rättigheter och internationell straffrätt, under förutsättning att dessa insatser sker på ett rättssäkert sätt och inte är skeninsatser.

34. Europaparlamentet välkomnar den deklaration om ursprungsbefolkningars rättigheter som har antagits av FN:s generalförsamling och gratulerar rådet och medlemsstaterna för att de ställde sig bakom antagandet av denna text, som kommer att skapa en ram inom vilken stater kan skydda och främja ursprungsbefolkningars rättigheter utan att exkludera eller diskriminera någon. Samtidigt konstaterar parlamentet med oro att utan nya instrument som garanterar att deklarationen ifråga genomförs kan man inte förvänta sig några verkliga förbättringar av ursprungsbefolkningarnas liv, framför allt de som lever under auktoritära regimer eller i diktaturer. Parlamentet uppmanar därför med kraft kommissionen att följa upp genomförandet av deklarationen, framför allt genom EIDHR och framförallt att anbefalla medlemsstaterna att så snabbt som möjligt ratificera Internationella arbetsorganisationens (ILO) konvention 169 om ursprungsfolk och stamfolk, som i form av ett rättsligt bindande instrument ger stöd åt de principer som fastställs i förklaringen i fråga.

35. Mot bakgrund av romernas speciella situation i EU:s samhällen, i kandidatländerna och i de länder som omfattas av stabiliserings- och associeringsprocessen för Västra Balkan uppmanar Europaparlamentet än en gång kommissionen att utarbeta en europeisk ramstrategi om romer.

36. Europaparlamentet uppmanar EU att spela en nyckelroll vid översynen av världskonferensen mot rasism i Durban. EU bör föra fram en balanserad text som bekämpar rasism i stället för att delegitimisera demokratiska stater och underblåsa hat, vilket var fallet i Durban 2001.

37. Europaparlamentet beklagar att trots att kommissionen vid flera tillfällen har rekommenderat ratificering av ILO:s konvention 169 har än så länge – nästan tjugo år efter den trädde i kraft – endast tre medlemsstater – Danmark, Nederländerna och Spanien – ratificerat den. Parlamentet uppmanar därför till initiativ för att öka medvetenheten om detta viktiga lagstiftningsinstrument och stärka dess effektivitet i hela världen genom att se till att konventionen ratificeras av samtliga medlemsstater.

Genomförandenivån vad gäller Europeiska unionens människorättsriktlinjer

38. Europaparlamentet uppmanar än en gång kommissionen och medlemsstaternas ambassader och konsulat att se till att all deras personal är till fullo medveten om människorättsriktlinjerna. Parlamentet anser att inrättandet av den europeiska avdelningen för yttre åtgärder bör användas i förebyggande syfte för att harmonisera synsättet på mänskliga rättigheter på medlemsstaternas och kommissionens beskickningar i utlandet genom gemensamma strukturer och personal och på så sätt skapa verkliga "EU-ambassader".

39. Europaparlamentet noterar det tyska och portugisiska ordförandeskapets försök att slutföra arbetet med EU:s människorättsriktlinjer om barnets rättigheter. Parlamentet ser fram emot att under nästa år få motta förslag till särskilda genomförandeåtgärder som kommer att inriktas på att genomföra det holistiska och övergripande synsätt som utarbetats i de grundläggande riktlinjerna.

40. Europaparlamentet uppmanar ordförandeskapet att hitta ett sätt att förbättra samordningen och samarbetet mellan rådets arbetsgrupper i förhållande till démarcher på gemensamma områden, exempelvis mellan rådsarbetsgruppen för de mänskliga rättigheterna (COHOM) och arbetsgruppen för folkrätt (COJUR) som har hand om frågor som gäller ICC, när det gäller internationell straffrätt och barn och väpnade konflikter.

41. Europaparlamentet uppmanar med kraft rådet att uppdatera riktlinjerna för att till fullo uppmärksamma hur viktigt högsta möjliga hälsostandard är som grundläggande rättighet, särskilt när det gäller att hantera smärta.

Torsdag 8 maj 2008

Dödsstraffet

42. Europaparlamentet välkomnar den ovan nämnda resolutionen 62/149 som FN:s generalförsamling antog den 18 december 2007 och i vilken det krävs ett världsomfattande moratorium för användningen av dödsstraff. Parlamentet uppmärksammar den positiva tvärregionala karaktär som detta initiativ har.

43. Europaparlamentet uppmanar med kraft rådet att uppdatera sina riktlinjer om dödsstraff för att stödja all verksamhet vars mål är fullständigt genomförande av generalförsamlingens resolution, i vilken det bland annat riktas en uppmaning till alla länder som fortfarande har kvar dödsstraffet att respektera internationella standarder som garanterar att rättigheterna för de som är dömda till döden skyddas, framför allt de minimistandarder som anges i bilagan till FN:s ekonomiska och sociala råds resolution 1984/50 av den 25 maj 1984. Parlamentet påpekar att resolutionen ger generalsekreteraren information om användningen av dödsstraffet och efterlevnaden av de skyddsmekanismer som garanterar att rättigheterna för dem som har dömts till döden skyddas. Resolutionen syftar också till att gradvis begränsa användningen av dödsstraffet och minska antalet brott som kan leda till dödsstraff. Parlamentet påpekar dessutom att resolutionen avslutas med en uppmaning till FN:s samtliga medlemsstater om att inrätta ett moratorium för avrättningar med målet att helt avskaffa dödsstraffet.

44. Europaparlamentet uppmanar ordförandeskapet att uppmuntra Italien, Lettland, Polen och Spanien, som fortfarande inte har ratificerat protokoll nr 13 till Europakonventionen om avskaffande av dödsstraffet under alla omständigheter, att göra detta ⁽¹⁾. Riktlinjerna om dödsstraffet kan genomföras på ett mer konsekvent sätt om medlemsstaterna undertecknar och ratificerar sådana protokoll och konventioner.

45. Europaparlamentet välkomnar rådets (rättsliga och inrikes frågor) beslut av den 7 december 2007 om att ställa sig bakom den gemensamma förklaringen från Europarådet och Europeiska unionen om att inrätta en Europadag mot dödsstraff, vilken kommer att firas den 10 oktober varje år. Parlamentet välkomnar arbetet vid Europakonferensen i Lissabon den 9 oktober 2007 och begär än en gång att dödsstraffet ska avskaffas helt i Europa och att ett universellt avskaffande av dödsstraffet bör främjas.

46. Europaparlamentet välkomnar att dödsstraffet avskaffades i Albanien den 25 mars 2007 (för alla brott), i Kirgizistan den 27 juni 2007, i Rwanda den 26 juli 2007, i delstaten New Jersey i Förenta staterna den 13 december 2007 och i Uzbekistan den 1 januari 2008. Europaparlamentet oroas över för att dödsstraffet kan komma att börja tillämpas i Guatemala igen. Parlamentet uppmanar med kraft Guatemalas regering att tvärtom verkligen åta sig att följa det universella moratoriet för dödsstraff. Parlamentet välkomnar Kinas beslut att låta alla dödsstraffsmål överprövas av högsta domstolen men är fortfarande bekymrat över att Kina fortfarande genomför flest avrättningar i världen. Parlamentet fördömer Vitrysslands tillämpning av dödsstraffet, vilket strider mot de europeiska värderingarna. Parlamentet fördömer den iranska regimens ökade användning av dödsstraff och är mycket bekymrad över att den iranska regimen fortfarande dömer personer under 18 år till döden.

Tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling

47. Europaparlamentet konstaterar att Grekland, Lettland, Litauen, Slovakien och Ungern hittills varken har undertecknat eller ratificerat det fakultativa protokollet till konventionen mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning. Parlamentet konstaterar att Belgien, Cypern, Finland, Frankrike, Italien, Luxemburg, Nederländerna, Portugal, Rumänien, Tyskland och Österrike hittills har undertecknat men inte ratificerat protokollet. Parlamentet uppmanar med kraft alla EU-medlemsstater som ännu inte har undertecknat och/eller ratificerat det fakultativa protokollet till konventionen mot tortyr att utan dröjsmål göra detta.

48. Europaparlamentet är bekymrat över hur starkt engagemanget för mänskliga rättigheter verkligen är hos de EU-medlemsstater som vägrar att underteckna ovannämnda internationella konvention till skydd för alla människor mot påtvingade försvinnanden. Parlamentet uppmanar alla EU:s medlemsstater som inte har undertecknat och ratificerat konventionen att göra detta så snabbt som möjligt ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Den 10 januari 2008 hade Italien, Lettland, Polen och Spanien undertecknat men inte ratificerat protokoll nr 13.

⁽²⁾ Signatärstater (i december 2007): Belgien, Cypern, Danmark, Finland, Frankrike, Irland, Italien, Litauen, Luxemburg, Malta, Portugal, Slovakien, Slovenien, Spanien, Sverige, Tyskland och Österrike. (Endast två länder – Albanien and Argentina – har ratificerat konventionen, som måste ratificeras av 20 länder för att träda ikraft.).

Torsdag 8 maj 2008

49. Europaparlamentet hänvisar rådet och kommissionen till den aktuella studie om genomförandet av EU:s riktlinjer om tortyr och annan grym, omänsklig och förnedrande behandling eller bestraffning, som lades fram inför parlamentets underutskott för mänskliga rättigheter den 28 juni 2007 och för COHOM i december 2007. Parlamentet uppmanar dessa båda organ att följa studiens rekommendationer, exempelvis rekommendationen om att utarbetandet av en tydlig global vision med nationell fokus för att granska den lokala politiska, sociala, kulturella och rättsliga kontexten. Parlamentet uppmanar rådet och kommissionen att efter en grundlig analys skicka instruktioner till sina delegationer och till medlemsstaternas beskickningar för att hjälpa dem att genomföra riktlinjerna.

50. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att stärka samarbetet med Europarådet i syfte att göra hela Europa till ett område fritt från tortyr och andra former av misshandel, som en tydlig signal om att de europeiska länderna även inom sina egna gränser är starkt engagerade för att avskaffa denna praxis.

51. Europaparlamentet ser fram emot granskningen av genomförandet av EU:s riktlinjer om tortyr och annan grym, omänsklig och förnedrande behandling eller bestraffning, vilka förbereds för att läggas fram inför COHOM. Parlamentet förväntar sig att COHOM inom ramen för revideringen av dessa riktlinjer diskuterar specifika kriterier för hur man ska agera i enskilda fall i syfte att förbättra genomförandet av riktlinjerna. Parlamentet rekommenderar att åtgärder antas för att se till att det absoluta förbudet mot tortyr och annan omänsklig och förnedrande bestraffning respekteras och för att motstå varje försök att fastställa en EU-ståndpunkt som legitimerar användningen av diplomatiska försäkringar för att underlätta överföringen av personer till ett land där de riskerar tortyr eller annan omänsklig eller förnedrande bestraffning.

52. I ljuset av artikel 15 i FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionshinder, som rör frihet från tortyr eller annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, efterlyser Europaparlamentet en uppdatering av EU:s riktlinjer om tortyr och annan grym, omänsklig och förnedrande behandling eller bestraffning.

53. Europaparlamentet begär att ordförandeskapet eller rådets sekretariat regelbundet ska närvara i relevanta FN-kommittéer och utvidga samarbetet med Europarådet och dess kommitté till förhindrande av tortyr så att man får konkret och användbart material som underlag vid beslut om *démarches* gentemot vissa länder.

54. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att fortsätta med *démarches* gentemot alla EU:s internationella partner när det gäller ratificeringen och genomförandet av internationella konventioner som förbjuder tortyr och misshandel, liksom tillhandahållandet av rehabiliteringsstöd till tortyroffer. Parlamentet uppmanar Europeiska unionen att prioritera kampen mot tortyr och misshandel i sin människorättspolitik, framför allt genom ökad användning av EU:s riktlinjer och alla andra EU-instrument såsom EIDHR och genom att se till att medlemsstaterna inte godtar diplomatiska försäkringar från tredjeländer där det finns en påtaglig risk för att personer ska utsättas för tortyr och misshandel.

Barn och väpnade konflikter

55. Europaparlamentet välkomnar den rapport från FN:s generalsekreterares särskilda representant för barn och väpnade konflikter som offentliggjordes den 13 augusti 2007. I rapportens slutsatser anges att FN:s medlemsstater bör tillämpa konkreta och målinriktade åtgärder mot motsträviga människorättskränkare.

56. Europaparlamentet välkomnar rapporten och rekommendationerna från FN:s generalsekreterare om barn och väpnad konflikt i Burma. Parlamentet fördömer de grova kränkningarna av barns rättigheter i det landet och uppmanar COHOM att prioritera Burma vid genomförandet av sina riktlinjer om barn och väpnade konflikter.

57. Europaparlamentet välkomnar de framsteg som har gjorts vid tillämpningen av standarder för att skydda barn när det gäller att ställa anklagade förövare till svars för sina gärningar, som ICC:s åtal mot ledare för olika stridande fraktioner i Demokratiska republiken Kongo och anklagelserna mot fyra ledande medlemmar av Herrens befrielsearmé i Uganda. Parlamentet betraktar det som en betydelsefull framgång att specialdomstolen för Sierra Leone har funnit att rekryteringen eller användningen av barn under 15 år i strider är en krigsförbrytelse enligt internationell sedvanerätt och att de nyligen har dömt militära ledare för att ha rekryterat barn.

Torsdag 8 maj 2008

58. Europaparlamentet välkomnar att barns rättigheter ges alltmer uppmärksamhet i en rad olika förhandlingar, avtal, fredsbyggande och fredsbevarande insatser, dagordningar och fördrag. Parlamentet betonar emellertid att klausuler om barn i fredsavtal bör vara specifika och att det måste gå att uppnå målen.

59. Europaparlamentet välkomnar att barns rättigheter ges alltmer uppmärksamhet i mekanismerna för ansvaret för brott mot internationell rätt (i detta sammanhang uppmärksammas de insatser som Liberias sannings- och försoningskommission har gjort i detta syfte under 2007) som ett viktigt sätt att respektera barns rätt att delta i beslut som påverkar deras liv. Parlamentet betonar emellertid att ett sådant deltagande måste ha barnets bästa för ögonen, inbegripet genom genomförandet av politik och förfaranden som är lämpliga med hänsyn till barnens ålder och främjandet av rehabilitering och återanpassning av barnoffer.

60. Europaparlamentet välkomnar de framsteg som har gjorts vid formuleringen av politiken för de integrerade avvärpnings-, demobiliserings- och återanpassningsstandarderna (2006), principerna och riktlinjerna från Paris om barn som har anknytning till väpnade styrkor eller väpnade grupper (2007). Parlamentet framhåller emellertid att de nu måste genomföras i praktiken.

61. Europaparlamentet välkomnar att ytterligare sju länder (Argentina, Guatemala, Kroatien, Laos, Mauritien, Marocko och Ukraina) har ställt sig bakom det internationella åtagande att stoppa rekryteringen av barn i väpnade konflikter som är känt som Parisåtagandena. Parlamentet beklagar att Förenta staterna inte har undertecknat dessa åtaganden eftersom man motsätter sig klausulen om ICC.

62. Europaparlamentet välkomnar att 11 av EU:s medlemsstater har undertecknat Genève-deklarationen om väpnat våld och utveckling, vilket gör att det totala antalet signatärstater nu är uppe i 42. Parlamentet uppmanar med kraft de återstående 16 EU-medlemsstater som ännu inte har undertecknat Genève-deklarationen att utan dröjsmål göra detta.

63. Europaparlamentet uppmanar de medlemsstater som inte har undertecknat och ratificerat de fakultativa protokollen till konventionen om barnets rättigheter ⁽¹⁾ att utan dröjsmål göra detta.

64. Europaparlamentet erinrar om att olösta konflikter i de länder som ingår i den europeiska grannskapspolitiken inte har fått någon slutgiltig lösning. Sådana situationer skapar en kontext där rättsstatsprincipen och människorättskränkningar ignoreras vilket gör det svårare att trygga och respektera barnets alla rättigheter. Parlamentet begär att den särskilda situationen för barn och deras familjer i områden med olösta konflikter i länder som ingår i den europeiska grannskapspolitiken ska prioriteras i samband med de åtgärder som EU vidtar på detta område.

65. Europaparlamentet konstaterar att det portugisiska ordförandeskapet följde det tyska initiativet i enlighet med riktlinjerna och instruerade alla EU:s diplomatiska beskickningar i prioriterade länder att betrakta de landsspecifika strategier som COHOM antog den 15 juni 2007 som permanenta instruktioner att införliva i beskickningschefernas arbete när det gäller barn i väpnade konflikter. Parlamentet välkomnar att det sittande ordförandeskapet dessutom till lokala ordförandeskap har vidarebefordrat de rapporter som relevanta icke-statliga organisationer har mottagit om specifika länder. Parlamentet välkomnar det slovenska ordförandeskapets initiativ om att låta genomföra en studie om effekterna av EU:s åtgärder för barn som har drabbats av väpnade konflikter. I detta sammanhang betonar parlamentet den begränsade inverkan som riktlinjerna har på barn i väpnade konflikter, särskilt på grund av att majoriteten av kommissionens delegationer och medlemsstaternas ambassader inte hade informerats om att deras värdland betraktades som ett land där tillämpningen av dessa riktlinjer skulle prioriteras.

66. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att i sin humanitära politik och handelspolitik inkludera insatser för att bekämpa barnarbete under tvång.

⁽¹⁾ Fakultativt protokoll till konventionen om barnets rättigheter, om försäljning av barn, barnprostitution och barnpornografi. Det har (i november 2007) inte ratificerats av Finland, Förenade kungariket, Grekland, Irland, Luxemburg, Malta, Tjeckien, Tyskland och Ungern. Fakultativt protokoll till konventionen om barnets rättigheter om barns deltagande i väpnade konflikter. Det har (i oktober 2007) inte ratificerats av Estland, Grekland, Nederländerna eller Ungern. Det har varken undertecknats eller ratificerats av Cypern.

Torsdag 8 maj 2008

Människorättsförvarare

67. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att på ett mer öppet och systematiskt sätt genomföra EU:s riktlinjer om människorättsförvarare, med tanke på att detta är ett viktigt och innovativt instrument som är avsett att stödja människorättsförvarare och skydda dem som är utsatta för risker.

68. Europaparlamentet förväntar sig att identifieringen av riktlinjerna för människorättsförvarare som en prioriterad del av Europeiska unionens utrikespolitik för mänskliga rättigheter matchas av ett effektivt genomförande av dessa riktlinjer i lokala strategier för 120 länder. Parlamentet påpekar att bristen på EU-démarcher till förmån för människorättsförvarare i vissa länder, exempelvis Kina, Tunisien, Etiopien, Iran och Ryssland, verkar spegla ett bristande samförstånd bland EU:s medlemsstater där vissa enskilda medlemsstater prioriterar andra utrikespolitiska intressen och därigenom gör det omöjligt att vidta gemensamma åtgärder.

69. Europaparlamentet anser att ett konsekvent synsätt även bör fokusera på att stärka kapacitetsbygget bland människorättsaktivister, inbegripet dem som arbetar med att försvara ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter, och främja mekanismer för samråd och interagerande mellan dessa och deras regeringar i frågor som rör demokratireformer och främjandet av de mänskliga rättigheterna, särskilt när demokratiseringsprocesser står på spel.

70. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att aktivt uppmuntra människorättsförvarare att sprida information om icke-våld i teori och praktik och sträva efter att främja kunskap om och utbyte av de bästa metoderna mellan dem, baserat på direkta erfarenheter på fältet.

71. Europaparlamentet begär att rådet och medlemsstaterna omedelbart överväger frågan om nödvisum för människorättsförvarare genom att inkludera en tydlig hänvisning till den specifika situationen för människorättsförvarare i den nya gemenskapskodexen om viseringar och på så sätt skapa ett specifikt och snabbare viseringsförfarande som skulle kunna bygga på de irländska och spanska regeringarnas erfarenheter på området. Parlamentet anser att konfidentialitet när det gäller EU:s démarches till förmån för människorättsförvarare ibland är användbart men begär att Europeiska unionens lokala personal, trots denna konfidentialitet, alltid informerar de lokala icke-statliga organisationerna på fältet om sådana démarches på ett konfidentiellt sätt.

72. Europaparlamentet konstaterar att det trots betydande ekonomiska reformer fortfarande förekommer systematiska kränkningar av politiska och mänskliga rättigheter i Kina. Dessa tar sig uttryck i politiskt motiverade fängslanden, attacker på och trakasserier av jurister, människorättsförvarare och journalister, inbegripet weiquan-rörelsen, avsaknaden av ett oberoende rättsväsende, tvångsarbete, undertryckande av yttrandefrihet och religionsfrihet och religiösa och etniska minoriteters rättigheter, godtyckliga gripanden, Laogai-fänglägersystemet och påstådda organstölder. Parlamentet är dessutom fortsatt oroat över svartlistningen av journalister och människorättsaktivister, Dalai Lama, med medarbetare och Falun Gong-anhängare.

73. Europaparlamentet beklagar att endast fem människorättsorganisationer fortfarande finns registrerade i Vitryssland och att myndigheterna hela tiden försöker skrämja och kontrollera dessa grupper, samtidigt som de gång på gång vägrar att bevilja ansökningar från andra människorättsorganisationer om att lagligen registrera sig där. Parlamentet välkomnar FN:s generalförsamlings beslut i maj 2007 om att avslå Vitrysslands kandidatur till en plats i FN:s råd för mänskliga rättigheter med motiveringen att landet inte gjort tillräckliga framsteg i fråga om de mänskliga rättigheterna. Parlamentet uppmanar än en gång med kraft de vitryska myndigheterna att sluta använda sig av skrämselfaktik, trakasserier, målinriktade gripanden och politiskt motiverade åtal mot människorättsförvarare och civila samhällsaktivister i Vitryssland.

74. Europaparlamentet är djupt oroat över att de iranska myndigheterna under 2007 intensifierade sina trakasserier av oberoende människorättsförvarare och människorättsadvokater i ett försök att hindra dem från att offentliggöra och följa upp kränkningar av de mänskliga rättigheterna. Parlamentet beklagar att de iranska myndigheterna har stängt ned icke-statliga organisationer som uppmuntrar det civila samhällets deltagande och ökar medvetenheten om människorättskränkningar, inbegripet de som ger juridiskt och socialt bistånd till kvinnliga våldsoffer.

75. Europaparlamentet betonar ännu en gång hur viktigt det är att handboken för att genomföra riktlinjerna görs tillgänglig för människorättsförvarare på fältet. Parlamentet uppmuntrar COHOM att sprida översättningar av EU:s riktlinjer för människorättsförvarare på de EU-språk som används som lingua franca i tredjeländer samt på de viktigaste icke-europeiska språken bland regionala kontor och ambassader/delegationer. Parlamentet välkomnar att det hittills finns översättningar på språk som ryska, arabiska, kinesiska och farsi men betonar att fler översättningar behöver produceras lokalt. Parlamentet uppmanar EU:s medlemsstater att förenkla utfärdandet av viseringar för människorättsförvarare som inbjuds att delta i arrangemang som anordnas av Europeiska unionen eller som flyr från förvärrade säkerhetsförhållanden.

Torsdag 8 maj 2008

Riktlinjer för människorättsdialog och erkända samråd med tredjeländer

76. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att inleda en övergripande utvärdering av riktlinjerna för människorättsdialoger och ta fram tydliga indikatorer för varje dialogs effekt och kriterier för att inleda, avsluta och återuppta dialoger.

77. Europaparlamentet upprepar sitt krav på att människorättsdialoger utsträcks till att innefatta situationen såväl i tredjeländer som i Europeiska unionen så att man stärker trovärdigheten för den berörda dialogen.

78. Europaparlamentet upprepar sitt krav på att människorättsfrågor granskas på högsta politiska nivå för att ge större politisk tyngd åt människorättsfrågor och för att medlemsstater eller tredjeländer hindras från att isolera människorättsfrågor från den politiska dialogen. Parlamentet anser att denna dialog därför aldrig bör användas för att begränsa ämnet till expertmöten och därmed ge det en andra klassens ställning i förhållande till andra politiska frågor. Parlamentet uppmanar därför rådet och kommissionen att vidta följande åtgärder:

- Offentliggöra målen för varje dialog och övervaka att de genomförs.
- Kräva att en utvärdering görs av varje dialog, helst varje år och åtminstone vartannat år.
- Se till att det vid varje möte inom dialogen, förutom ett visst mått av tekniska diskussioner för tjänstemän, ingår en politisk komponent som inbegriper dem som ansvarar för dessa frågor på "ministernivå".

79. I detta sammanhang betonar Europaparlamentet än en gång de förslag som anges i parlamentets ovan nämnda resolution av den 6 september 2007 om hur dialogerna och samråden om mänskliga rättigheter fungerar med tredjeländer. Parlamentet framhåller i detta sammanhang att en dialog mellan rådet, kommissionen och parlamentets underutskott för mänskliga rättigheter inleddes i januari 2008 för att genomföra rekommendationerna i den resolutionen när det gäller parlamentets deltagande i dialoger i allmänhet. Parlamentet påminner i detta sammanhang om rådets skyldighet att höra parlamentet och att ta vederbörlig hänsyn till dess synpunkter i enlighet med artikel 21 i fördraget om Europeiska unionen.

80. Europaparlamentet betonar behovet av att kraftigt intensifiera människorättsdialogen mellan EU och Kina och är oroat över att Kina endast besvarade två tredjedelar av de punkter som EU tog upp i enskilda oroande fall inom ramen för denna dialog. Parlamentet ger uttryck för sin oro över de allvarliga människorättskränkningarna i Kina och betonar att situationen för de mänskliga rättigheterna på fältet inte har förbättrats, trots regimens löften inför de kommande olympiska spelen i enlighet med OS-stadgan. Parlamentet välkomnar, mot bakgrund av OS-stadgan, att Kina arbetar för att genomföra rekommendationerna från den särskilde rapportören om tortyr och nyligen har gett domstolarna direktiv om att inte förlita sig på bekännelser. Parlamentet konstaterar att trots den kinesiska regeringens upprepade försäkringar om att den tänker ratificera den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter har Kina fortfarande inte ratificerat konventionen. Parlamentet beklagar att det inte antogs någon gemensam EU-Kina-förklaring om mänskliga rättigheter vid det toppmöte mellan EU och Kina som hölls i Peking den 28 november 2007, trots att man ursprungligen hade meddelat att en sådan förklaring skulle utfärdas. Parlamentet uppmanar rådet att förse parlamentet med mer detaljerad information efter diskussioner, inklusive en detaljerad förteckning över démarcher som rådet och medlemsstaterna har vidtagit i enskilda ärenden. Parlamentet konstaterar att dessa problem bör betonas inför de olympiska spelen i Peking, som innebär en viktig historisk möjlighet att förbättra de mänskliga rättigheterna i Kina. Parlamentet är bekymrat över den kinesiska lagstiftningen, inklusive systemet med statshemligheter, som förhindrar den öppenhet som krävs för att utveckla god samhällsstyrning och ett system som präglas av rättsstatsprincipen. Parlamentet är oroat över de restriktioner som de kinesiska myndigheterna har infört för de kinesiska och internationella medierna, inbegripet den kinesiska och internationella pressens tillgång till Internet, bloggande och tillgång till information. Parlamentet är dessutom fortsatt oroat över att journalister och människorättsaktivister svartlistas, inklusive Dalai Lama med medarbetare och Falun Gong-anhängare. Parlamentet begär i detta sammanhang att den kände aidsaktivisten Hu Jia frigges. Parlamentet betonar behovet av att man även efter de olympiska spelen fortsätter att noggrant övervaka människorättsituationen och de lagstiftningsändringar som berör denna fråga. Parlamentet uppmanar med kraft Europeiska unionen att se till att dess handelsförbindelser med Kina är kopplade till människorättsreformer och uppmanar i detta sammanhang rådet att göra en övergripande utvärdering av människorättsituationen innan det slutför några nya partnerskaps- och samarbetsramavtal. Parlamentet uppmanar rådet och kommissionen att ta upp frågan om den autonoma regionen Inre Mongoliet, östra Turkestan och den autonoma regionen Tibet, att aktivt

Torsdag 8 maj 2008

stödja en öppen dialog mellan den kinesiska regeringen och den tibetanska regeringens sändebud i exil och att integrera frågan om hur den kinesiska politiken i Afrika påverkar de mänskliga rättigheterna. Parlamentet är fortsatt mycket oroat över de systematiska kränkningarna av etniska uigurers mänskliga rättigheter i Uigurnas autonoma region Xinjiang.

81. Parlamentet är fortsatt oroat över att människorättsdialogen med Iran har varit avbruten sedan 2004 på grund av att det inte har gjorts några framsteg när det gäller människorättsituationen och på grund av bristande samarbetsvilja från den iranska sidan. Parlamentet uppmanar de iranska myndigheterna att återuppta denna dialog i syfte att ge sitt stöd till alla civila samhällsparter som engagerat arbetar för demokrati, och att – genom fredliga och icke-våldsamma metoder – stärka befintliga processer som kan främja demokratiska, institutionella och konstitutionella reformer, säkerställa att dessa reformer blir varaktiga och göra alla iranska människorättsförsvarare och företrädare för det civila samhället mer delaktiga i beslutsprocessen och stärka deras allmänpolitiska roll. Parlamentet är djupt oroat över att respekten för grundläggande mänskliga rättigheter i Iran, särskilt yttrandefrihet och mötesfrihet, förvärrades ytterligare under 2007. Parlamentet fördömer den nya moralkampanj som de iranska myndigheterna lanserade i början av april 2007, som medförde att tusentals män och kvinnor arresterades i ett försök att ”slå tillbaka mot omoraliskt beteende”. Parlamentet fördömer den iranska regimens ökade användning av dödsstraffet.

82. Europaparlamentet beklagar bristen på resultat från samråden mellan EU och Ryssland om mänskliga rättigheter och vill att parlamentet ska vara delaktigt i en sådan process. Parlamentet uppmuntrar de insatser som rådet och kommissionen har gjort för att se till att samråden växelvis hålls i Europeiska unionen och Ryssland, vilket gör att även andra ryska ministerier än utrikesministeriet deltar i samråden, och där den ryska delegationen deltar i de möten med ryska och europeiska parlamentsorgan eller icke-statliga organisationer som hålls i samband med samråden. Parlamentet beklagar att Europeiska unionen inte har lyckats ändra politiken i Ryssland, framför allt när det gäller känsliga frågor som situationen i Tjetjenien och andra republiker i Kaukasus, straffrihet och ett oberoende rättsväsende, behandlingen av människorättsförsvarare och politiska fångar såsom Michail Chodorkovskij, mediernas oberoende och yttrandefriheten, behandlingen av etniska och religiösa minoriteter, respekten för rättsstatsprincipen och skydd för mänskliga rättigheter i de väpnade styrkorna, diskriminering på grund av sexuell läggning samt andra frågor. Parlamentet anser att den långvariga debatten om Tjetjenien bör utvidgas till att även inbegripa den oroande situationen i Ingusjien och Dagestan. Parlamentet uppmanar de ryska myndigheterna att skydda de nationella minoriteterna i republiken Mari El och se till att mänskliga rättigheter och minoriteters rättigheter respekteras i enlighet med Mari Els författning och EU:s normer. Parlamentet beklagar att journalister, människorättsförsvarare, politiska fångar och icke-statliga organisationer fortsätter att förföljas, exempelvis de senaste trakasserierna mot Novaya Gazeta och Nizjnij Novgorod-stiftelsen för främjandet av tolerans. Parlamentet är bekymrat över att den nya ryska lagstiftningen om icke-statliga organisationer – sedan den trädde ikraft 2006 – under 2007 har visat sig vara öppen för godtycklig och selektiv tillämpning och har använts till att hindra, begränsa och bestraffa legitim verksamhet som de icke-statliga organisationerna bedriver och på så sätt bidragit till att osäkerheten och utsattheten har ökat för icke-statliga organisationer. Parlamentet delar den oro som det ges uttryck för i Amnesty Internationals rapport från december 2007 om åklagarämbetets fortsatta bristande respekt för Michail Chodorkovskijs och hans assistent Platon Lebedevs rätt till en rättvis rättegång i enlighet med internationella standarder, och beklagar att man vägrade att ge livsuppehållande läkarvård till Vasilij Alexanyan, f.d. vice vd för Yukos, trots att Europadomstolen för de mänskliga rättigheterna och talmannen i Europarådets parlamentariska församling vid upprepade tillfällen framförde uppmaningar om att tillhandahålla denna vård. Parlamentet uppmanar med kraft Ryssland att vidta ytterligare åtgärder för att skydda yttrandefriheten och journalisters och människorättsförsvarares säkerhet. I samband med detta anser parlamentet att Rysslands samarbete med OSSE, Europarådet och FN:s människorättsmekanismer samt ratificeringen av alla relevanta människorättskonventioner bör prioriteras av EU, särskilt ratificeringen av protokoll nr 14 till Europakonventionen, som ändrar konventionens kontrollsystem. Parlamentet beklagar Rysslands ovilja att ta emot ett tillräckligt stort antal utländska valobservatörer och att de inte ges tid att ordentligt övervaka valen i överensstämmelse med OSSE:s normer, och därigenom gör det omöjligt för OSSE:s kontor för demokratiska institutioner och mänskliga rättigheter (ODIHR) att genomföra sitt planerade valobservatörsuppdrag i enlighet med sitt mandat. Parlamentet måste därför ifrågasätta hur demokratiskt parlamentsvalet 2007 presidentvalet 2008 verkligen var. Parlamentet uppmanar med kraft rådet och kommissionen att ta upp människorätsfrågor, inbegripet enskilda ärenden, med de ryska myndigheterna på högsta nivå och inom ramen för det nya partnerskaps- och samarbetsavtalet med Ryssland. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen att, utöver människorättsklausulen, fastställa tydligare skyldigheter och inrätta effektivare övervakningsmekanismer så att människorättsituationen verkligen kan förbättras.

Torsdag 8 maj 2008

83. Europaparlamentet uppmanar med kraft rådet och kommissionen att tillsätta underkommittéer för mänskliga rättigheter med alla grannländer. Parlamentet upprepar sin uppmaning till parlamentsledamöterna att engagera sig i förberedelserna inför dessa underkommittéers möten och informera sig om resultaten från dem. Parlamentet anser att även om de första omgångarna av dessa möten, precis som i Tunisiens fall, kan inriktas på att få till stånd en varaktig underkommitté och främja tillit och förtroende bland parterna måste sådana underkommittéer, särskilt med Marocko, nu bli mer resultatorienterade och fastställa konkreta riktmärken och indikatorer för att mäta framstegen, och det bör vara möjligt att ta upp enskilda fall. Parlamentet betonar att diskussionen om mänskliga rättigheter absolut inte får förbehållas dessa underkommittéer och framhåller behovet av att föra upp dessa frågor på högsta politiska nivå så att man ökar samstämmigheten i EU:s politik på detta område och minskar skillnaderna mellan de båda sidornas pressmeddelanden om människorättssituationen eftersom dessa ofta motsäger varandra. Parlamentet välkomnar rådets uttalande av den 16 oktober 2007 om att diskussioner om ett framtida ramavtal mellan EU och Libyen bland annat specifikt kommer att ta upp samarbete och framsteg på människorättsområdet.

84. Europaparlamentet påminner om den allt värre situationen i Syrien, där regimens myndigheter vägrar att tilldela människorättsgrupper officiell status och där människorättsgrupper trakasseras av säkerhetsstyrkorna och deras medlemmar fängslas för att de saknar rättslig ställning. Parlamentet fördömer gripandet av regimkritiker och personer från oppositionspartierna och uppmanar med kraft rådet och kommissionen att uppmana den syriska regeringen att frige fängslade journalister, människorättsaktivister och oberoende advokater och att häva undantagstillståndet.

85. Europaparlamentet fördömer Vitrysslands åtgärder mot oppositionen i landet. Parlamentet konstaterar att dessa åtgärder allt mer börjar likna ett försök att systematiskt förödmjuka och misshandla medlemmar av oppositionen. Bland annat greps nyligen Sacharovpristagaren Alexander Milinkiewicz. Parlamentet konstaterar att Europeiska unionen inte har lyckats förbättra situationen när det gäller människorättsreformer i Vitryssland.

86. Europaparlamentet ger uttryck för sin stora oro över den humanitära katastrofen i Gazaremsan och uppmanar alla berörda parter att följa FN:s allmänna förklaring om de mänskliga rättigheterna. Parlamentet står fast vid innehållet i sin resolution av den 21 februari 2008 om situationen i Gazaremsan⁽¹⁾.

87. Europaparlamentet uppmärksammar rådets och kommissionens försök att anordna en andra samtalsrunda inom ramen för dialogen mellan EU och Uzbekistan om mänskliga rättigheter i maj 2008 och berömmar kommissionen för dess insatser för att anordna ett civilsamhällsseminarium om mediefrihet i samband med dialogen, eventuellt i Tasjkent. Parlamentet påpekar än en gång att en dialog om mänskliga rättigheter och expertmöten om Andijanmassakern 2005 inte i sig utgör en framgång och inte kan anföras som skäl för att häva sanktionerna. Parlamentet konstaterar att avsaknaden av en oberoende internationell utredning om Andijanmassakern och bristen på förbättring av människorättssituationen i Uzbekistan – vilket var de villkor som Europeiska unionen ställde upp för att häva sanktionerna – helt logiskt har medfört att sanktionerna mot Uzbekistan har utökats. Parlamentet välkomnar att det i slutsatserna från mötet i rådet (allmänna frågor och yttre förbindelser) den 15–16 oktober 2007 infördes specifika villkor som måste uppfyllas inom sex månader för att det tillfälliga hävandet av viseringsrestriktionerna ska behållas. Parlamentet uppmanar rådet och kommissionen att göra en ordentlig konsekvensbedömning av beslutet att under sex månader häva vissa av de viseringsrestriktioner som utgör en del av EU:s sanktioner mot Uzbekistan, och se över den allmänna människorättssituationen i landet. Parlamentet beklagar att Uzbekistan än så länge inte har visat upp några framsteg på något av dessa områden. Parlamentet hyllar det arbete som parlamentets underutskott för mänskliga rättigheter har gjort då det var sju månader sedan noga har övervakat människorättssituationen och på så sätt regelbundet försett rådet med parlamentets bedömningar och rekommendationer om vilken politik EU bör anta på området. Parlamentet är bestört över presidentvalet i Uzbekistan den 23 december 2007, vilket enligt ODIHR hölls i en strikt kontrollerad politisk miljö, utan utrymme för en verklig opposition och som rent allmänt inte levde upp till flera av OSSE:s åtaganden för demokratiska val. Parlamentet fördömer mordet på Mark Weil, grundare och konstnärlig ledare för den oberoende Ilkhomeatern i Tasjkent, den 9 september 2007, och mordet på journalisten och den uzbekiska regimkritikern Alisher Saipov i staden Osj i Kirgizistan den 24 oktober 2007. Parlamentet upprepar sitt krav på omedelbar frigivning av alla politiska fångar⁽²⁾.

⁽¹⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0064.

⁽²⁾ Särskilt Mutabar Tadjibaeva, ordförande för människorättsorganisationen Plammenoe Serdtse, och följande 9 människorättsförsvarare: Nosim Isakov, Norboi Kholjigitov, Abdusattor Irzaev, Habibulla Okpulatov, Azam Formonov, Alisher Karamatov, Mamarajab Nazarov, Dilmurad Mukhiddinov och Rasul Khudainasarov.

Torsdag 8 maj 2008

88. Europaparlamentet stöder rådets vilja att upprätta människorättsdialoger med samtliga fyra kvarvarande centralasiatiska länder. Parlamentet begär att dialogerna blir resultatorienterade och helt i linje med Europeiska unionens riktlinjer om människorättsdialoger med tredjeländer, med garantier för det civila samhällets och Europaparlamentets delaktighet. Parlamentet begär att upprättandet av dialogerna matchas av adekvata resurser inom rådets och kommissionens sekretariat.

89. Europaparlamentet konstaterar hur betydelsefullt både Turkiets och EU:s åtagande för Turkiets anslutningsprocess är för de pågående människorättsreformerna i Turkiet.

90. Europaparlamentet hoppas att de ansvariga för mordet på Benazir Bhutto identifieras och ställs inför rätta så snabbt som möjligt. Parlamentet konstaterar att människorättssituationen i Pakistan har förvärrats under hela 2007, framför allt hoten mot rättsväsendets oberoende och mediefriheten. Mot bakgrund av detta fördömer parlamentet smutskastningskampanjen mot Iftikhar Mohammad Chaudhry, f.d. ordförande för den pakistanska högsta domstolen, liksom den omständigheten att han har avsatts och placerats i husarrest. Parlamentet uppmanar rådet och kommissionen att stödja denna demokratirörelse som har startats av rättsväsendet och advokatsamfundet, framför allt genom att bjuda in vissa av deras företrädare, inbegripet Iftikhar Mohammad Chaudhry. Parlamentet begär att alla avsatta domare ska återinsättas. Parlamentet noterar att ett nytt landstrategidokument har antagits för Pakistan och välkomnar att konfliktförebyggande åtgärder och mänskliga rättigheter har integrerats i hela detta dokument. Parlamentet konstaterar att det första mötet i Europeiska gemenskapens och Pakistans gemensamma kommitté hölls i Islamabad den 24 maj 2007 och betonar att mänskliga rättigheter måste placeras högt på dagordningen till alla kommande möten.

Kvinnlig könsstympning och andra skadliga traditionella sedvänjor

91. Europaparlamentet understryker att insatser för att utrota alla former av kvinnlig könsstympning bör intensifieras såväl på gräsrotsnivå som inom den politiska processen, så att man lyfter fram att könsstympning både är en könsfråga och en kränkning av de mänskliga rättigheterna för fysisk integritet.

92. Europaparlamentet insisterar på att kvinnors rättigheter uttryckligen ska tas upp i alla människorättsdialoger, särskilt kampen mot och utrotandet av alla former av diskriminering och våld mot kvinnor och flickor inklusive, i synnerhet, könsbaserad abort, alla former av traditionella sedvänjor som skadar kvinnor, exempelvis kvinnlig könsstympning och barn- eller tvångsgiftermål, alla former av människohandel, våld inom familjen, mord på kvinnor, utnyttjande på arbetsplatsen samt ekonomiskt utnyttjande. Staters åberopande av allehanda sedvänjor, traditioner eller religiösa övertygelser för att undkomma sin skyldighet att utrota sådan brutalitet och alla seder som kan äventyra kvinnors liv ska förkastas.

93. Europaparlamentet uppmanar rådet, kommissionen och medlemsstaterna att använda sig av människorättsklausulen för att göra bekämpandet av alla former av kvinnlig könsstympning till en prioriterad fråga i förbindelserna med tredjeländer, särskilt de länder som har förmånliga förbindelser med Europeiska unionen inom ramen för Cotonouavtalet (nu inom ramen för de europeiska partnerskapsavtalen), och att sätta press på dem för att få dem att anta lagbestämmelser och de administrativa, rättsliga och förebyggande åtgärder som krävs för att få ett slut på detta bruk.

94. Europaparlamentet påminner om millennieutvecklingsmålen och betonar att tillgång till utbildning och hälsa är grundläggande mänskliga rättigheter. Parlamentet anser att hälsoprogram inbegripet dem som avser sexuell hälsa, främjande av jämlikhet mellan män och kvinnor, kvinnors egenmakt och barnens rättigheter ska ha en framträdande plats i EU:s politik för utveckling och mänskliga rättigheter, särskilt där könsrelaterat våld är utbrett och kvinnor och barn riskerar att utsättas för HIV/aids eller nekas tillgång till information, förebyggande åtgärder och/eller behandling. Parlamentet uppmanar kommissionen att införliva grundläggande arbetsrättigheter och agendan för anständigt arbete i sin utvecklingspolitik, särskilt i programmen för handelsrelaterat bistånd.

95. Europaparlamentet uppmanar rådet, kommissionen och medlemsstaterna att framför allt försöka förmå Afrikanska unionens medlemsstater att ratificera och genomföra Afrikanska unionens protokoll om kvinnors rättigheter i Afrika.

96. Europaparlamentet uppmanar rådet, kommissionen och medlemsstaterna att stärka EIDHR och att säkerställa att medel anslås till verksamhet som syftar till att eliminera alla former av kvinnlig könsstympning.

Torsdag 8 maj 2008

Allmän granskning av rådets och kommissionens verksamhet, inklusive de två ordförandeskapens arbete

97. Europaparlamentet beklagar den burmesiska juntans pågående kränkningar av de mänskliga rättigheterna och demokratin, och stöder Europeiska unionens åtagande att nå de fastställda målen, det vill säga en inkluderande och genuin "trepartsdialog" mellan militärregimen, den demokratiska oppositionen (framför allt Nationella demokratiförbundet, som vann valet 1990) och de etniska nationaliteterna för att trygga den nationella försoning som krävs för en övergång till demokrati i Burma och att upprätta en legitim, demokratisk, civil regering som respekterar sin befolknings mänskliga rättigheter och återupprättar normala förbindelser med det internationella samfundet. Parlamentet välkomnar den gemensamma ståndpunkt som rådet antog i november 2007 om att förnya befintliga restriktiva åtgärder och införa ytterligare restriktiva åtgärder, men beklagar att viktiga sektorer som energi och finansiella sanktioner och banksanktioner mot militärregimen har undantagits från dessa restriktioner. Parlamentet anser därför att antagandet av restriktiva åtgärder automatiskt ska åtföljas av ett kraftfullt stöd till det civila samhället, vilket inte har varit fallet i Burma. Parlamentet fördömer de burmesiska myndigheternas brutala reaktion på de buddhistiska munkarnas demonstrationer och andra fredliga demonstranter. Parlamentet beklagar djupt att journalister och demokratiaktivister fortsätter att gripas och fängslas och uppmanar rådet att fortsätta att lyfta fram människorättsituationen i Burma som en prioriterad fråga i UNHRC och trycka på för att Tomas Ojea Quintana, FN:s särskilde rapportör om mänskliga rättigheter i Burma, ska göra ytterligare bedömningar av människorättskränkningarna. Parlamentet välkomnar utnämningen av Piero Fassino som särskilt EU-sändebud för Burma och ber kommissionen att aktivt stödja den burmesiska demokrati rörelsen inom ramen för EIDHR. Parlamentet fördömer mordet på Padoh Mahn Sha, generalsekreterare för Karen National Union (KNU), i dennes hem i Thailand den 14 februari 2008. Parlamentet begär att omständigheterna kring mordet utreds och att EU uttrycker sin upprördhet över den militära regimen och med kraft begär ett bättre skydd för de demokratiska ledare som flytt från Burma och lever i exil i Thailand. Parlamentet uttrycker sin oro över att de burmesiska flyktingarna i Malaysia är ytterst utsatta och riskerar att gripas, kvarhållas, misshandlas och deporteras av de malaysiska myndigheterna. Parlamentet uppmanar med kraft rådet att begära att de malaysiska myndigheterna upphör med sin brutala behandling av flyktingar, uppmanar FN:s flyktingkommissariat (UNHCR) att registrera samtliga flyktingar för att se till att de får ett bättre skydd och att med kraft uppmana fler länder att ta emot burmesiska flyktingar från Malaysia för vidarebosättning.

98. Europaparlamentet uppmanar rådets ordförandeskap att inrikta sig på länder där människorättsituationen är extra allvarlig. Parlamentet uppmanar framför allt rådet att till fullo genomföra EU:s riktlinjer för människorättsförsvare och att anslå ytterligare medel för projekt inom ramen för EIDHR, särskilt projekt för att främja demokrati i Burma, Eritrea, Kuba, Laos, Nordkorea, Uzbekistan, Vietnam, Vitryssland och Zimbabwe. Parlamentet anser att utarbetandet och genomförandet av dessa projekt inte bör ha som villkor att de ska godkännas av eller omfatta samarbete med respektive regimer.

99. Europaparlamentet välkomnar att den första EU-dagen mot människohandel iaktogs den 18 oktober 2007. Denna dag är avsedd att öka medvetenheten om människohandel och att understryka att EU sedan länge har åtagit sig att utrota denna handel.

100. Europaparlamentet välkomnar EU:s forum för icke-statliga organisationer på människorättsområdet som det portugisiska ordförandeskapet anordnade i Lissabon i december 2007 på temat ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter. Parlamentet ställer sig bakom forumets rekommendationer, i vilka det bekräftas att de mänskliga rättigheterna är odelbara och universella och där man framgångsrikt kopplade samman de externa och interna aspekterna av EU:s politik. Parlamentet uppmanar därför rådet och kommissionen att stärka den befintliga bedömning av konsekvenserna för hållbar utveckling som utförs av kommissionens generaldirektorat för handel via en lämplig människorättskonsekvensbedömning.

101. Europaparlamentet välkomnar det fjärde möte i EU:s nätverk av kontaktpunkter som rör personer ansvariga för folkmord, krigsförbrytelser och brott mot mänskligheten, som hölls i Haag den 7–8 maj 2007. Parlamentet uppmanar till det arbete som utfördes under mötet, som enbart ägnades åt Rwanda och europeiska länders utredningar av misstänkta rwandier. Parlamentet beklagar att nätverket inte har lyckats anordna ett femte möte under det portugisiska ordförandeskapet. Parlamentet påminner rådet om att det har åtagit sig att anordna ett sådant möte under varje ordförandeskap.

Torsdag 8 maj 2008

102. Europaparlamentet uppmanar rådets ordförandeskap att göra något åt Europeiska unionens brist på handling i Darfur. Parlamentet välkomnar Afrikanska unionens och FN:s hybridstyrka i Darfur (Unamid), som enhälligt godkändes den 31 juli 2007 genom FN:s säkerhetsråds resolution 1769 (2007), som ett litet steg i rätt riktning. Parlamentet noterar att Unamid tog över efter Afrikanska unionens uppdrag i Sudan (AMIS) den 31 december 2007, och har ett inledande mandat som löper ut den 31 juli 2008. Parlamentet förväntar sig att den 7 000 man starka AMIS-styrkan, som hittills har ansvarat för det fredsbevarande uppdraget, kommer att slås samman med denna nya styrka och att alla nödvändiga åtgärder kommer att vidtas för att göra det möjligt för Unamid att uppfylla sitt mandat, inbegripet periodisk översyn av antalet fredsbevarande soldater som har stationerats ut. Parlamentet insisterar trots detta på att de arresteringsordrar som ICC har utfärdat för Darfur måste verkställas så snart som möjligt. Parlamentet konstaterar att de otillräckliga åtgärderna för att bekämpa den humanitära katastrofen i Darfur var ett av skälen till den försämrade politiska och sociala situationen i Tchad. Parlamentet begär att det omgående vidtas åtgärder för att tillhandahålla mer stöd till detta land.

103. Europaparlamentet oroas av rebelloffensiven i N'Djamena, huvudstaden i Tchad, i början av februari 2008. Parlamentet framhåller hur viktigt det är att EU bidrar till ökade diplomatiska påtryckningar för en vapenvila i Tchad så att den hårt ansatta civilbefolkningen skyddas och att man stödjer diskussioner i syfte att få till stånd fred och nationell försoning i detta land. Parlamentet fördömer det sätt på vilket Tchads regering har slagit till mot politiska motståndare i N'Djamena efter kuppförsoket i februari. Parlamentet uppmanar med kraft rådet att göra sitt yttersta för att trygga friheten för den politiska oppositionen i Tchad. Parlamentet understryker hur allvarig flykting- och internflyktingkrisen är i östra Tchad, där över 400 000 flyktingar och fördrivna personer bor i 12 läger längs Tchads östra gräns. Parlamentet välkomnar inrättandet av den fredsbevarande styrkan Europeiska unionens militära insats i Republiken Tchad och Centralafrikanska republiken (EUFOR TCHAD/RCA) och dess viktiga mål att skydda flyktingar, fördrivna personer och humanitär personal i detta krisområde.

104. Europaparlamentet välkomnar det arbete som har påbörjats i FN för att nå en enhetlig uppförandestandard för all personal som deltar i fredsbevarande uppdrag. Parlamentet noterar att det i handlingsplanen för insatsstyrkan anges som krav att sex grundprinciper måste införlivas i alla uppförandekoder för FN:s permanenta samordningskommitté, inbegripet en princip om förbud mot sexuell aktivitet med personer under 18 år, oavsett den lokala lagliga åldern för könsumgänge. Parlamentet välkomnar att denna uppförandekod nu gäller all FN:s fredsbevarande och humanitära personal. Parlamentet välkomnar upprättandet av enheter för personligt uppträdande de inom ramen för FN-uppdragen i Burundi, Elfenbenskusten, Demokratiska republiken Kongo och Haiti, som ska undersöka anklagelser och bistå offer. Parlamentet förväntar sig att uppförandekoden tillämpas fullt ut i alla FN-uppdrag, i förekommande fall även med straffrättsliga påföljder för de personer som bevisligen har våldtagit eller sexuellt utnyttjat barn.

105. Europaparlamentet välkomnar att rådet upprättar och regelbundet uppdaterar förteckningar över de länder där det görs extra insatser för att genomföra EU:s riktlinjer om barn och väpnade konflikter, dödsstraffsinsatser (länder som anses ligga på gränsen till att avskaffa dödsstraffet) och insatser för människorättsförsvare. Parlamentet konstaterar att en liknande praxis även planeras enligt genomförandestrategin för EU:s nya riktlinjer om främjandet och skyddandet av barnets rättigheter. Parlamentet uppmanar rådet och kommissionen att utvidga denna goda praxis, som bland annat gör det möjligt för EU att reagera effektivare på EU:s riktlinjer om tortyr genom démarcher, uttalanden och andra former av åtgärder. Parlamentet uppmanar rådet och kommissionen att använda sig av FN:s särskilda mekanism och ta hänsyn till Europaparlamentets rekommendationer och brådskande resolutioner när dessa särskilt viktiga länder identifieras.

106. Europaparlamentet upprepar sin begäran om att diskrimineringsfrågor uttryckligen tas upp i alla människorätts- och demokratidiskussioner med tredjeländer, instrument, dokument och rapporter, inbegripet årsrapporterna om mänskliga rättigheter, med uttryckligt inbegripande av frågor om etniska, nationella och språkliga minoriteter, religionsfrihet inbegripet intolerans gentemot någon religion och diskriminering av minoritetsreligioner, kastbaserad diskriminering, skydd och främjande av ursprungsbefolkningars rättigheter, kvinnors mänskliga rättigheter, barnets rättigheter, personer med funktionshinder inbegripet utvecklingsstörda personer, samt människor med alla typer av sexuell läggning och låta deras organisationer delta fullt ut, både inom EU och tredjeländer när så är lämpligt.

Torsdag 8 maj 2008

Kommissionens program för externt bistånd och EIDHR

107. Europaparlamentet uttrycker oro över det valfusk som uppenbarligen präglade presidentvalet i Kenya i december 2007, och det våld som detta följdes av. Parlamentet begär att de mänskliga rättigheterna garanteras, inbegripet yttrandefriheten, mötesfriheten och föreningsfriheten, samt fria och rättvisa val. Parlamentet ser med oro på att EU betalade ut pengar till Kenya dagen efter valet i december 2007. Parlamentet kräver med eftertryck att utbetalningar till regeringar i framtiden inte bör utföras så kort efter ett allmänt val, och att sådana utbetalningar framför allt inte bör göras förrän EU:s valobservatörsstyrka har lagt fram sin rapport. Parlamentet konstaterar, mot bakgrund av fredssamtalen, hur viktigt det är att EU fortsätter att vara involverat och att det fortsätter att stödja de pågående ansträngningarna för att se till att Kenya får en fungerande och stabil demokratisk regering och president.

108. Europaparlamentet välkomnar att EIDHR har antagits, som är ett finansiellt instrument för externt stöd som specifikt främjar mänskliga rättigheter och demokrati, och att parlamentets prioriteringar i programdokumenten för 2007 och 2008 har beaktats.

109. Europaparlamentet efterlyser fullständig insyn i hur pengarna används och projekt väljs och utvärderas inom ramen för EIDHR. Parlamentet begär att alla utvalda projekt publiceras på Internet, när detta är förenligt med mottagar skyddet.

110. Europaparlamentet välkomnar att det inom ramen för EIDHR har lanserats nya projekt som gör det möjligt att agera snabbt för att skydda människorättsförsvare. Parlamentet uppmanar kommissionen att snabbt och effektivt genomföra dessa nya projekt.

111. Europaparlamentet föreslår att EIDHR:s budget ökas från och med 2009, framför allt för att frigöra ytterligare medel till projekt i "svåra" länder och projekt som förvaltas direkt av kommissionens delegationer tillsammans med lokala civilsamhällsorganisationer, så att alla länder där sådana projekt genomförs kan få tillgång till gemenskapsmedel.

112. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att justera den personalstyrka som har anslagits för att genomföra EIDHR, både på högkvarteret och i delegationerna, så att man tar hänsyn till detta nya instruments egenheter och problem och erforderliga resurser och tillgänglig expertis tillhandahålls med hänsyn till den mycket känsliga karaktären hos de projekt som stöds, behovet att skydda de aktörer i det civila samhällets som verkställer dessa projekt och betydelsen av de politiska mål som det representerar.

113. Europaparlamentet begär att EU-delegationernas personal i tredjeländer utbildas i mänskliga rättigheter och demokrati, upp till högsta nivå, särskilt mot bakgrund av de projekt som verkställs enligt riktlinjerna och det akuta behovet att stödja människorättsförsvare. Med anledning av delegationernas nya uppgifter på detta område begär parlamentet dessutom att det i den utbildning som delegationscheferna genomgår vartannat år ska ingå en människorättskomponent.

114. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att det råder konsekvens mellan EU:s politiska prioriteringar och de program och projekt som EU stöder, särskilt i samband med EU:s bilaterala programplanering med tredjeländer. Parlamentet begär dessutom att programmen och de tematiska instrumenten sinsemellan blir konsekventa, och att dessa instrument ska stärkas eftersom det endast är tack vare dessa EU kan bedriva projekt i tredjeländer utan stöd från myndigheterna i de berörda länderna.

115. Europaparlamentet konstaterar att EIDHR:s anslagna medel för EU:s valövervakningsuppdrag 2007 uppgick till 23 procent av EIDHR:s totalt använda medel (30 100 000 euro) och att 11 sådana uppdrag genomfördes.

116. Europaparlamentet konstaterar att en stor andel (ca 50 procent) av EIDHR:s samlade projektbudget för 2007 gick till stora tematiska projekt och att endast en liten del (24 procent) gick till program för att stödja enskilda länder (motsvarande mikroprojekt). Parlamentet konstaterar dessutom att endast en liten andel av medlen gick till Asien och föreslår därför en omprövning av den geografiska balansen.

Torsdag 8 maj 2008

117. Europaparlamentet konstaterar att försiktighet måste råda vid finansieringen av internationella organisationer som finansieras med bidrag från medlemsstaterna, exempelvis ICC, eftersom finansiering av sådana organisationer kan likställas med som att subventionera statliga parter, vilka har en skyldighet att tillhandahålla dessa organisationers finansiering, och äventyrar andra projekt och institutioner som är beroende av medel från EIDHR, exempelvis icke-statliga organisationers projekt och specialdomstolen för Sierra Leones arvsprogram och utåtriktade arbete.

Valstöd och valobservation

118. Europaparlamentet konstaterar med glädje att EU i ökad utsträckning använder sig av valstöd och valobservation för att främja demokrati i tredjeländer och att dessa uppdrags kvalitet och oberoende har fått ett allmänt erkännande.

119. Europaparlamentet efterlyser ökad försiktighet när det gäller de kriterier som används för att utse de länder i vilka valstöd och valobservation äger rum och anser att man måste följa de metoder och regler som har fastställts på internationell nivå, framför allt när det gäller uppdragets oberoende karaktär.

120. Mot bakgrund av tidigare erfarenheter anser Europaparlamentet att valstöd och valobservation nu bör införlivas i en kontinuerlig process som inkluderar stöd redan på valförberedelsestadiet till förmån för demokrati och mänskliga rättigheter, och framför allt stöd efter valet för att utvärdera den demokratiska processen i syfte att stärka rättsstatsprincipen, konsolidera de demokratiska institutionerna, politisk pluralism, rättsväsendets oberoende och det civila samhällets roll.

121. Europaparlamentet erinrar om att det behövs en eftervalspolitisk komponent i EIDHR:s rättsliga grund.

122. Europaparlamentet begär att valprocessen, inbegripet såväl stadierna före som efter valet, införlivas i de olika nivåerna av den politiska dialogen med de berörda tredjeländerna så att man säkerställer att EU:s politik präglas av konsekvens och bekräftar den oerhört viktiga roll som mänskliga rättigheter och demokrati spelar.

123. Europaparlamentet påminner dessutom rådet och kommissionen om att strategier för demokrati och mänskliga rättigheter måste utarbetas specifikt för varje enskilt land, vilket några medlemsstater redan har börjat göra, eftersom detta är grundläggande hjälpmedel för att säkerställa att den förda politiken är konsekvent, inbegripet under valprocessen.

124. Europaparlamentet uppmanar utskottet för utrikesfrågor att innan halvtidsöversynen se över genomförandet av de olika komponenterna i EIDHR.

Genomförandet av människorätts- och demokratiklausuler i externa avtal

125. Europaparlamentet beklagar att människorätts- och demokratiklausulen, som utgör en väsentlig del i alla samarbets- och partnerskapsavtal med tredjeländer, fortfarande inte tillämpas på ett konsekvent sätt, eftersom det saknas ett instrument för att se till att den efterlevs.

126. I samband med detta betonar Europaparlamentet än en gång de förslag som anges i parlamentets ovan nämnda resolution av den 14 februari 2006 om människorätts- och demokratiklausuler i Europeiska unionens avtal. Framför allt måste sådana klausuler inkluderas i alla EU-avtal, inbegripet sektorspecifika avtal.

127. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att utnyttja den omständigheten att partnerskaps- och samarbetsavtalen med flera grannländer och Ryssland är på väg att löpa ut, och förhandlingarna om nya avtal, för att integrera mänskliga rättigheter och en effektiv dialog om dessa rättigheter i framtida avtal, inbegripet genom ett uppföljningsförfarande.

128. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att inom ramen för EU:s utrikeshandels-, investerings- och utvecklingspolitik se till att den ekonomiska verksamhet som bedrivs av privata EU-företag i tredjeländer respekterar internationella människorättsnormer, särskilt när det gäller utnyttjande av naturresurser och det internationella kravet på förhandsgodkännande från lokala gemenskaper och den berörda inhemska befolkningen sedan information lämnats. Parlamentet bör övervaka utvecklingen och redogöra för de framsteg som görs i denna fråga.

Torsdag 8 maj 2008

129. Europaparlamentet upprepar sitt krav på att människorättsklausuler genomförs på ett mer öppet sätt via samråd mellan parterna, där det anges vilka politiska och rättsliga mekanismer som ska användas vid en begäran om att bilateralt samarbete tillfälligt ska hävas på grundval av upprepade och/eller systematiska människorättskränkningar som strider mot folkrätten. Parlamentet anser att det i dessa klausuler även bör ingå uppgifter om såväl mekanismer för att tillfälligt häva ett samarbetsavtal som en "varningsmekanism".

130. Europaparlamentet konstaterar att EU inte ingick några nya avtal med människorättsklausuler under 2007.

131. Europaparlamentet välkomnar att rådet och kommissionen i juni 2007 tillfälligt hävde Vitrysslands förmånsbehandling i enlighet med det allmänna preferenssystemet (GSP), till följd av att den vitryska regeringen inte hade genomfört några av de rekommendationer som ILO lade fram 2004.

132. Europaparlamentet anser att säkerställandet av demokrati och skydd för de mänskliga rättigheterna vid EU:s yttre gränser bör prioriteras vid EU:s insatser att integrera ett människorättsperspektiv i all politik. Parlamentet uppmanar rådet och kommissionen att ytterligare konsolidera insatserna för att integrera ett människorättsperspektiv i all politik inom ramen för den europeiska grannskapspolitiken, det strategiska partnerskapet med Ryssland och förbindelserna med Turkiet och länderna på Västra Balkan, och att i detta syfte dessutom till fullo använda sig av de befintliga regionala samarbetsramarna i dessa regioner. Parlamentet upprepar att det finns ett särskilt behov av att ta upp människorättskränkningar i samband med olösta konflikter i länderna i fråga, vilket utgör ett avsevärt hinder för att konsolidera rättsstatsprincipen och demokrati vid EU:s nuvarande yttre gränser.

Integrering av ett människorättsperspektiv i all politik

133. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta att noga övervaka de förmåner som ges enligt det "allmänna preferenssystemet plus" till sådana länder som har uppvisat allvarliga brister när det gäller att genomföra ILO:s åtta konventioner om grundläggande arbetsstandarder, med hänsyn till kränkningar av medborgerliga och politiska rättigheter eller användningen av straffarbete. Parlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta kriterier för att avgöra när förmånerna enligt det GSP ska dras in av människorättskäl.

134. Europaparlamentet påminner om den deklaration om rätten till utveckling som antogs genom FN:s generalförsamlings resolution 41/128 av den 4 december 1986, i vilken det anges att rätten till utveckling är en omistlig mänsklig rättighet och att stater har det primära ansvaret för att skapa villkor som är gynnsamma för att förverkliga rätten till utveckling, och måste vidta åtgärder för att formulera internationella utvecklingspolitiska riktlinjer så att denna rätt förverkligas fullt ut. Parlamentet efterlyser åtgärder för att se till att internationella utvecklingsprogram avsedda att ta upp staters ansvar omfattar och är tillgängliga för personer med funktionshinder, i enlighet med artikel 32 i FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionshinder, som Europeiska gemenskapen undertecknade den 30 mars 2007.

135. Europaparlamentet påminner rådet om dess åtagande att integrera mänskliga rättigheter i GUSP och annan EU-politik, i enlighet med riktlinjerna i det dokument som kommittén för politik och säkerhet ställde sig bakom den 7 juni 2006. Parlamentet efterlyser större framsteg i genomförandet av rekommendationerna i detta dokument. Parlamentet påminner särskilt rådet om de geografiska arbetsgruppernas skyldighet att identifiera viktiga frågor, prioriteringar och strategier på människorättsområdet som en del av deras övergripande planering, och att det bör inrättas ett mer systematiskt utbyte med internationella icke-statliga organisationer och människorättsförsvare.

136. Europaparlamentet påminner om att det i EU:s allmänna budget för 2008 ingår anslag till personer med funktionshinder som ska kontrolleras för att se till att de, i egenskap av gemenskapsstöd, är förenliga med artikel 32 i FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionshinder och begär att dessa budgetbestämmelser ska genomföras strikt och följas upp.

Torsdag 8 maj 2008

137. Europaparlamentet uppmanar rådet att göra allt det kan för att genomföra den grundläggande rätten till hälsa när det gäller behandlingen av smärta och tillgången till opiater för smärtlindring. Internationella narkotikakontrollstyrelsen har bett det internationella samfundet att främja förskrivningen av värktabletter, under förutsättning att hanteringen sker under strikt kontroll från erkända internationella och nationella tillsynsmyndigheter, exempelvis nationella regeringar och FN:s specialorgan, särskilt i fattiga länder, eftersom allvarlig underbehandling rapporteras i fler än 150 länder. Parlamentet uppmanar rådet och kommissionen att arbeta för att alla stater ska kunna bli medlemmar av WHO, i enlighet med artikel 3 i WHO:s stadga, och därigenom göra WHO:s program effektivare och mer allmängiltiga.

138. Europaparlamentet fördömer utan förbehåll allt utnyttjande av barn, oavsett om det rör sig om sexuellt utnyttjande, inbegripet barnpornografi och barnsexturism, eller tvångsarbete, tillsammans med alla former av människohandel. Parlamentet ber kommissionen och medlemsstaterna att erkänna problemet med tusentals gatubarn och barn som tvingas tigga som ett allvarlig social fråga och människorättsfråga, och ber dem att vidta åtgärder för att lösa problemet. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att införa sanktioner mot de ansvariga för förnedringen av barn som tvingas tigga.

139. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta att främja de europeiska och lokala företagens sociala ansvar. Parlamentet ber rådet att rapportera tillbaka till parlamentet om alla uppgifter från FN:s särskilda representant för frågor rörande företag och mänskliga rättigheter som förtydligar standarder för företagens sociala ansvar och multinationella företag och andra företags ansvar när det gäller mänskliga rättigheter.

140. Europaparlamentet uppmärksammar att invandringspolitiken prioriteras på dagordningen för EU:s interna och externa politik och att EU i sina texter har försökt koppla samman invandring och utveckling och se till att invandrades grundläggande rättigheter respekteras. Parlamentet vidhåller emellertid att verkligheten på fältet motsäger dessa texter. Parlamentet betonar att avtal om återtagande av olagliga invandrare måste ingås med länder som har det rättsliga och institutionella maskineri som krävs för att hantera återtagandet av de egna medborgarna och skydda deras rättigheter. Parlamentet betonar hur viktigt det är att se till att tillämpningen av sådana återtagandeeftal till fullo sker i enlighet med principen om icke-avvisning ("non-refoulement") och att säkerställa tillgången till ett rättvist asylförfarande, och uppmanar till effektiv kontroll av behandlingen av personer som återsänds i enlighet med återtagandeeftal, särskilt med hänsyn till eventuell upprepad avvisning ("chain refoulement").

141. Europaparlamentet uppmanar rådet att se till att respekten för flyktingars, asylsökandes och invandrades rättigheter fullt ut omsätts i praktisk handling när EU ökar sitt samarbete med tredjeländer i invandnings- och asylfrågor. Parlamentet betonar att framför allt den europeiska grannskapspolitiken bör användas för att övervaka människorättsituationen på detta område. Parlamentet uppmanar rådet och kommissionen att se till att man – inom ramen för den samarbetspolitik som rör åtgärder för att bekämpa olaglig invandring – gör allt som går för att se till att polisen och de rättsliga myndigheterna i tredjeländer respekterar de mänskliga rättigheterna, och uppmanar rådet och kommissionen att se till att det inte ges något stöd till polis och rättsliga myndigheter i länder som på ett allvarligt och systematiskt sätt kränker de mänskliga rättigheterna och/eller inte rapporterar om hur de relevanta medlen används.

142. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att på internationell nivå ta EU-initiativ för att bekämpa förföljelser och diskriminering på grund av sexuell läggning och könsidentitet, exempelvis genom att lägga fram en resolution om denna fråga på FN-nivå och stödja icke-statliga organisationer och aktörer som främjar jämställdhet och icke-diskriminering. Parlamentet fördömer att homosexuellt beteende är ett brott i många länder, att Iran, Saudiarabien, Jemen, Sudan, Mauretanien och Förenade arabemiraten samt delar av Nigeria tillämpar dödsstraff för homosexuella aktiviteter, att 77 länder har lagar som gör det tillåtet för statliga myndigheter att åtala, och eventuellt utdöma fängelsestraff för personer som har sex med andra personer av samma kön och att flera länder, exempelvis Pakistan, Bangladesh, Uganda, Kenya, Tanzania, Zambia, Malawi, Niger, Burkina Faso, Sierra Leone, Malaysia och Indien (där de relevanta bestämmelserna i strafflagen för närvarande är föremål för en rättslig översyn), har lagar som medger utdömmande av fängelsestraff från 10 år till livstid. Parlamentet ställer sig helt och håller bakom Yogyakarta-principerna om tillämpning av internationell humanitär rätt i förbindelse med sexuell läggning och könsidentitet. Parlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att bevilja asyl till sådana personer som riskerar förföljelse i sina hemländer på grund av sin sexuella läggning och könsidentitet.

Torsdag 8 maj 2008

143. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att – inför det planerade ministermötet 2009 i FN:s drog- och brottsbekämpningsbyrå – se till att anslagen till internationella organ som FN:s organ för att bekämpa illegala droger aldrig direkt eller indirekt används för att stödja säkerhetstjänsten i länder som begår allvarliga och systematiska kränkningar av de mänskliga rättigheterna eller tillämpar dödsstraff i narkotikarelaterade mål. Parlamentet begär dessutom att det utarbetas ett dokument som på ett heltäckande och detaljerat sätt fastställer EU-medlemsstaternas bästa metoder när det gäller mänskliga rättigheter och narkotikapolitik med anledning av det kommande mötet i FN:s narkotikakommission.

144. Europaparlamentet upprepar hur viktigt det är att EU:s inre politik främjar efterlevnad av internationell humanitär rätt och att medlemsstaterna måste anta lagstiftning som bland annat är förenlig med skyldigheterna enligt Genèvekonventionerna och tilläggsprotokollen till dessa, konventionen mot tortyr, folkmordskonventionen och Romstadgan. Parlamentet välkomnar de framsteg som har gjorts när det gäller att tillämpa universell jurisdiktion i vissa medlemsstater. För att göra den externa och interna politiken mer konsekvent uppmanas rådet, kommissionen och medlemsstaterna att införliva kampen mot straffrihet för allvarliga internationella brott i utarbetandet av ett gemensamt EU-område med frihet, säkerhet och rättvisa.

145. Europaparlamentet upprepar sin oro över de restriktioner av Internetinnehåll – oavsett om dessa restriktioner avser spridningen eller mottagandet av informationen – som vissa regeringar har infört och som inte är helt förenliga med garantierna om yttrandefrihet. Parlamentet ber i detta sammanhang rådet och kommissionen att utarbeta gemenskapsregler för handel med tredjeländer som rör varor, inbegripet programvara, maskinvara och andra liknande produkter, vilka har som enda syfte att bedriva allmän övervakningsverksamhet och begränsa tillgången till Internet på ett sätt som är oförenligt med yttrandefriheten, samt importen och exporten av sådana varor, med undantag för varor vars enda syfte är att skydda barn. Parlamentet anser att samma sak bör gälla övervaknings- och/eller militärteknik som är avsedd för länder som systematiskt kränker de mänskliga rättigheterna. Parlamentet efterlyser dessutom konkreta lösningar så att europeiska företag hindras från att förse dessa länder med personuppgifter som kan användas för att kränka sådana rättigheter, framför allt yttrandefriheten.

Effektiviteten i Europaparlamentets ingripanden i människorättsärenden

146. Europaparlamentet ber rådet att delta i debatter om resolutioner i brådskande fall av kränkningar av de mänskliga rättigheterna samt av demokratiska och rättsstatliga principer och begär att underutskottet för mänskliga rättigheter ges en konstruktivare roll när det gäller att utarbeta konsekventa och insynsvänliga kriterier för att välja vilka ämnen som ska vara föremål för brådskande debatter.

147. Europaparlamentet rekommenderar att resolutioner och andra viktiga dokument som rör människorättsfrågor ska översättas till de språk som talas i de berörda områdena, särskilt språk vars användning inte erkänns av de statliga myndigheter som bär ansvaret för kränkningarna av de mänskliga rättigheterna.

148. Europaparlamentet beklagar djupt att de burmesiska och kubanska myndigheterna har avslagit parlamentets begäran om att skicka en delegation till dessa länder för att besöka tidigare Sacharovpristagare. Parlamentet anser att parlamentet bör underlätta inrättandet av ett nätverk av Sacharovpristagare, med regelbundna möten i parlamentet.

149. Europaparlamentet motsätter sig med kraft det systematiska våld och de återkommande trakasserier som Sacharovpristagarna "Damas de Blanco" ("Kvinnor i vitt") utsätts för då de demonstrerar fredligt och begär att deras släktingar, som har suttit fängslade i Kuba i mer än fem år, ska friges. Parlamentet uppmanar talmannen att för de kubanska myndigheterna upprepa parlamentets begäran att Sacharovpristagaren från 2002, Oswaldo Payá, ska tillåtas att, i enlighet med den inbjudan som han fått av Europeiska institutionerna, personligen närvara för att inför institutionerna beskriva den aktuella politiska situationen i Kuba. Parlamentet uppmanar vidare talmannen att till de kubanska myndigheterna förmedla parlamentets starka önskan och fasta beslutsamhet att under de kommande veckorna välkomna "Damas de Blanco" på en av parlamentets arbetsorter för att officiellt överrätta dem Sacharovpriset för 2005.

150. Europaparlamentet påminner parlamentets delegationer om att de systematiskt bör föra upp en interparlamentarisk debatt om människorättsituationen på dagordningen för sina besök till tredjeländer.

Torsdag 8 maj 2008

151. Europaparlamentet uppmärksammar det arbete som utträttats av dess tillfälliga utskott för CIA:s påstådda användning av europeiska länder för transport och illegal internering av fångar, och detta utskotts betänkande som ledde till den resolution i ämnet som parlamentet antog den 14 februari 2007 ⁽¹⁾. Parlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att arbeta tillsammans på alla nivåer för att såväl nu som i framtiden avslöja och fördöma extraordinära överlämnanden. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att rapportera tillbaka till parlamentet om svaren på den skrivelse av den 23 juli 2007 till de polska och rumänska regeringarna i vilken den begärda att få detaljerade upplysningar om resultatet av de utredningar som har ägt rum i dessa båda länder och resultatet av det frågeformulär som skickades ut till alla EU-medlemsstater om deras terroristbekämpningslagstiftning, i enlighet med tillkännagivande som gjordes vid plenarsammanträdet i september 2007.

*

* *

152. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament, kandidatländernas regeringar och parlament, FN, Europarådet, OSSE och regeringarna i de länder och territorier som nämns i resolutionen.

⁽¹⁾ EUT C 287 E, 29.11.2007, s. 309.

EU:s valobservatörsuppdrag: mål, tillvägagångssätt och framtida utmaningar

P6_TA(2008)0194

Europaparlamentets resolution av den 8 maj 2008 om EU:s valobservatörsuppdrag: mål, tillvägagångssätt och framtida utmaningar (2007/2217(INI))

(2009/C 271 E/03)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna och den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter, särskilt artikel 25 i den senare,
- med beaktande av den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, de OSSE-åtaganden som fastställdes i Köpenhamn 1990 och toppmötet i Istanbul 1999, då alla OSSE-länder åtog sig att inbjuda internationella observatörer, framför allt OSSE:s kontor för demokratiska institutioner och mänskliga rättigheter (ODIHR), till sina val,
- med beaktande av Afrikanska stadgan om människors och folks rättigheter och Amerikanska konventionen om mänskliga rättigheter,
- med beaktande av förklaringen om principer för internationell valövervakning och uppförandekoden för internationella valobservatörer som antogs av Förenta nationerna i New York den 27 oktober 2005,
- med beaktande av alla avtal mellan EU och tredjeländer och de klausuler om mänskliga rättigheter och demokrati som dessa avtal innehåller,
- med beaktande av artiklarna 3, 6 och 11 i EU-fördraget och artiklarna 3, 177, 179 och 181a i EG-fördraget,
- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, som antogs formellt i Strasbourg den 12 december 2007 ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1889/2006 av den 20 december 2006 om inrättande av ett finansieringsinstrument för främjande av demokrati och mänskliga rättigheter i hela världen ⁽²⁾ (EIDHR),

⁽¹⁾ EUT C 303, 14.12.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 386, 29.12.2006, s. 1.